

Levensvragen anders bekeken

Druk: 2012

Alle rechten voorbehouden.

Niets mag verveelvoudigd worden op gelijk welke wijze zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

- Blz. 2 Voorwoord.
- Blz. 4 Inleiding.
- Blz. 5 Waarom man of vrouw zijn?
- Blz. 7 Waarom trouwen of samenwonen?
- Blz. 9 Waarom zoeken we naar de ideale type partner?
- Blz. 10 Waar komen de gaven of eigenschappen vandaan?
- Blz. 12 Wat betekent homo, lesbisch of biseksueel zijn?
- Blz. 16 Waarom begrijpt men je niet? De gevoelsgraden
- Blz. 20 Vanwaar komt het onnatuurlijk beleven van seksualiteit?
- Blz. 23 Wat is puberteit?
- Blz. 25 Waar komen angsten of fobieën vandaan?
- Blz. 26 Wat is er na de dood?
- Blz. 27 Bestaan er engelen en duivelen?
- Blz. 30 Wat zijn geesteszwakken?
- Blz. 32 Wat is psychisch ziek zijn?
- Blz. 35 Wat zijn geestelijk gehandicapten?
- Blz. 36 Kan men beïnvloed of bezeten zijn?
- Blz. 40 Bestaan er geesten – spoken?
- Blz. 42 Waarom is men verslaafd aan drugs - drank - eten – seks?
- Blz. 45 Wat is autistisch zijn?
- Blz. 46 Wat is schizofreen zijn?
- Blz. 48 Bestaan er geestelijke gaven?
- Blz. 50 Is zelfmoord een oplossing?
- Blz. 52 Wat gebeurt er bij euthanasie?
- Blz. 53 Wat gebeurt er bij abortus?
- Blz. 54 Wie zijn onze kinderen?
- Blz. 57 Waar komt een postnatale depressie vandaan?
- Blz. 57 Ligt het aan mij dat mijn kind zo is?
- Blz. 58 Hoe ontstaat een eeneiige tweeling?
- Blz. 59 Waarom kan men kinderloos zijn?
- Blz. 60 Heeft God de ziekten geschapen?
- Blz. 62 Is cremeren beter dan begraven?
- Blz. 65 Wie is Christus – God?
- Blz. 68 Wat is het doel van het leven?
- Blz. 71 Bestaat er reïncarnatie?
- Blz. 88 Nawoord.
- Blz. 90 Woordverklaring.

Voorwoord

Dit boek is ontstaan uit het inzicht dat wij een lange weg afleggen bij het op zoek gaan naar antwoorden op vele levensvragen en naar de zin van het leven.

Levensvragen worden meestal gesteld na een pijnlijke of nare ervaring die jou of jullie zijn overkomen en waarvan een ander gespaard schijnt te zijn.

Het lijkt erop dat juist dié gebeurtenissen ons aansporen om dieper te gaan nadenken over het leven.

Het is daarom dat ik mijn vermeende waarheid, datgene wat ik ontdekt heb, met jou wil delen om misschien zo je zoektijd te verkorten. De waarheid is vaak eenvoudig, daarom kies ik ervoor om mijn weten zo eenvoudig mogelijk te verwoorden.

Daar ieder mens verschillend is door zijn achtergrond en ervaringen verwijs ik enkel naar de boeken van Jozef Rulof. Zij zijn voor mij nu het eindpunt van mijn zoektocht. Vandaar dat ik niet verwijs naar andere richtingen, ideeën of volgordes van bepaalde boeken.

Ik hoop ook diegenen die met zware levensproblemen zijn geconfronteerd een antwoord aan te reiken, waardoor zij misschien hun probleem, hun levenssituatie beter kunnen begrijpen, aanvaarden, of zelfs ontdekken dat het normaal is.

Ik wil met mijn boek over niemand oordelen of iemand confronteren.

Het is mijn weten dat ik door eigen levenservaring, gevoel, lees- en denkwerk heb opgebouwd.

Noot van de schrijver:

Doordat dit boek een verzameling is van veel diep menselijke problemen, is het wellicht niet raadzaam om het in één ruk uit te lezen.

Daar de reïncarnatiegedachte de rode draad is in dit boek, is het misschien raadzaam voor hen die deze gedachte niet ten volle kennen, eerst het hoofdstuk omtrent reïncarnatie te lezen. Zie bladzijde 66.

Tussen de vragen in zijn er een aantal toepasselijke gedichtjes bijgevoegd van iemand die op poëtische manier haar gevoelens vertolkt van haar zoektocht.

GEZOCHT EN GEVONDEN

Ik zocht het in boeken van psychologie
Ach nee het werd de psychiatrie
Toen ik het dáár niet kon vinden de filosofie
De predikers in de kerken dan maar
doch ook dié kregen het niet voor elkaar
te vinden dát waar ik naar zocht

Mijn eigen gevoelens ging ik volgen
en vond hetgeen erin was verborgen
Verborgen in mijn diepste zijn
onmetelijk diep oneindig (ziele) brein
Men heeft er vele namen voor
maar hoe men het ook noemen wil
wie het vindt die wordt toch even stil

Adriana

Inleiding

Sommigen zullen dit boek zinvol vinden, anderen zullen het zelfs niet eens willen lezen of zich tegen de inhoud verzetten.

Dit feit op zich bewijst dat er onder ons een gradatie bestaat, niet alleen verstandelijk maar vooral gevoelsmatig.

Het gevoel, dat de belangrijkste eigenschap van ons mens-zijn is, heeft als tegenpool de rede. Kijkend naar je eigen levensontwikkeling, kun je zien dat je gevoel de grootste invloed heeft gehad op alles wat je hebt geleerd, dit door zowel positieve maar vooral door de negatieve ervaringen.

Alles wat je doet en denkt, heeft te maken met je gevoel. Je wilt je steeds goed voelen, en die goede gevoelens herbeleven of vasthouden.

Is het niet zo dat we door ons gevoel al of niet goed functioneren in de maatschappij? Wordt de kwaliteit van onze relaties niet door ons gevoel bepaald? Als we in communicatie met anderen niet kunnen aanvoelen wat de andere echt bedoelt of voelt, verzanden gesprekken of contacten vrij vlug in onbegrip en afkeer. Kennen wij niet allen het resultaat van een gevoelloos, gevoelsanders communiceren, redeneren of handelen in veel van onze dagelijkse relaties?

Dat er gradaties bestaan in gevoel is het best te herkennen in het moeder- of vaderschap of in een liefdesrelatie. Deze kunnen ontstaan vanuit een dierlijke drang, vanuit een bezitterig ik-gevoel, een nastreven van een status of door het verlangen naar of uitoefenen van een machtspositie.

Bij mensen met een hoger gevoelsniveau merkt men gevoelens op die aanvullend werken. Die veroorzaken een samensmelten in gevoel wat twee of meerdere mensen compleet en gelukkig maakt.

Zo wil ik erop wijzen dat de mens een zevental gevoelsgraden beleeft in zijn evolutie waardoor we allen verschillend handelen en denken. Hierdoor begrijpen we elkaar niet of op een andere manier. Het geeft ook aan ieder van ons een verschillend bewustzijn en gevoelsleven. Dus de voornaamste reden van onze onderlinge verscheidenheid komt voort uit het verschillend zijn in gevoelsgraad*.

* Zie de gevoelsgraden blz. 16

Waarom man of vrouw zijn?

We zien in onze maatschappij in het menselijk geslacht, vrouwen en mannen.

Als we beiden met meer aandacht bekijken, zien we dat vrouwen en mannen onderling sterk verschillend kunnen zijn, niet alleen naar karakter maar in hun vrouw- of manzijn. Het lijkt of we ze in verschillende niveaus kunnen onderbrengen. Zelfs bij kinderen zien we reeds dat verschil.

Het maatschappelijk beeld van een 'echte' man of vrouw is in de loop der tijden toch enigszins veranderd.

We kunnen de man als volgt omschrijven: hij is degene die in eerste instantie de materiële zorg voor gezin en huis op zich neemt en indien nodig dit alles beschermt. Hij zorgt voor een inkomen en geeft de nodige liefde aan vrouw en kinderen zodat deze in alle rust en harmonie kunnen opgroeien en leven.

Tegenwoordig nemen echter steeds meer vrouwen, zelfs enkele mannen, een dubbele taak op zich; ze besteden hun tijd, energie en aandacht zowel aan gezin als aan een taak buitenshuis. Toch zullen veel vrouwen diep in hun hart kiezen voor één enkele taak en van nature de voorkeur geven aan het gezin wat echter door omstandigheden niet altijd uitvoerbaar is.

Het beeld van de vrouw is al eeuwen gekoppeld aan haar natuurlijke fysieke uiterlijk en aan haar moedergevoel. Hoe meer moederliefde zij bezit hoe meer de maatschappij haar als vrouw herkent, ook door de eigenschappen zoals het creëren van een gezinsgevoel, haar binding met haar man en de zorg waarmee zij een huis in een thuis verandert.

Zoals reeds aangehaald zien we onderlinge verschillen tussen vrouwen maar ook tussen mannen in het uiten van deze specifieke eigenheden. Als we dit nu met ons huidig denken, dat er maar één leven is, benaderen dan zouden we dit als een onrechtvaardigheid kunnen zien, veroorzaakt door diegene die ons het leven gaf, God dus. Het voelt ook niet rechtvaardig aan dat de man nooit vrouwelijke gevoelens kan ervaren en andersom dat een

vrouw nooit mannelijke gevoelens, met de maatschappelijke voordelen daarvan, zou kunnen beleven.

Aanvaarden we echter de reïncarnatiegedachte, dan bestaat de mogelijkheid om als ziel, als ‘leven’, beide geslachten volledig te beleven in de loop van verschillende levens.

Deze ervaringen, te leven als man en als vrouw, geven de ziel de kans om alle gevoelens van beide geslachten te ervaren waardoor we evolueren naar hogere gevoelsniveaus.

Daarom vinden we in één mens zowel mannelijke als vrouwelijke eigenschappen terug. Ook hierin zal ieder mens weer verschillend zijn, afhankelijk van de gevoelens die men heeft opgebouwd in de loop van al die vrouwelijke of mannelijke levens.

De diversiteit tussen vrouwen en mannen onderling is het gevolg van hun verschillende beleving in die evolutie, dit door hun eigen vrije wil.

Of die tweepoligheid in één persoon in evenwicht is, kan men vaststellen aan hun uiterlijk als er tenminste geen sprake is van stoffelijke afwijkingen. Hoe meer beide kanten van het gezicht en lichaam verschillen, hoe minder evenwicht er is in het beleven van beide geslachten en andersom: hoe meer symmetrie er is tussen beide helften, hoe meer de beleving van beide geslachten in balans is.

Ook geestelijk ervaren we in één persoon de verschillende karakteristieke eigenschappen van beide geslachten.

Een man kan bijvoorbeeld vrouwelijke of moederlijke eigenschappen hebben of een vrouw kan mannelijke trekjes of eigenschappen en kenmerken vertonen.

Die samenvloeiing van beide eigenschappen zijn beter te herkennen in bepaalde levensfasen omdat er dan een minder hormonale werking is. Dit ziet men duidelijk op hogere leeftijd en bij kinderen vóór hun puberteit.

Het gebeurt soms dat mensen in sterke mate andere geslachtseigenschappen vertonen waardoor dit onnatuurlijk aanvoelt.

Hier wil ik nader op ingaan in het onderwerp homo's en lesbiennes.

Waarom trouwen of samenwonen?

Als twee mensen besluiten om samen te wonen of te trouwen, dan zal die beslissing berusten op een wederzijds gevoel. Dit kan ook vanuit een stoffelijk of praktisch verlangen zijn of door een sterke seksuele aantrekkingskracht. Meestal komt het echter voort uit een gevoel van verliefdheid of uit de ervaring dat ze elkaar goed aanvullen of gelijkvoelend zijn.

In het samenzijn van twee mensen zien we ook een gradatie. Ook hier zijn er zeven graden in waarvan de laagste enkel voor verdriet en ellende zorgt en de hoogste graad voor geluk en echte liefde.

Als we nu het leven als éénmalig beschouwen, komen we weer tegenover een ongelijkheid, een onrechtvaardigheid te staan.

Waarom ben ik nu verliefd geworden op die persoon en waarom niet op een ander?

Waarom ben ik blind voor de ware persoonlijkheid daar waar andere mensen dit wel zien?

Waarom heb ik niet de ware ontmoet?

Waarom lukt het ons niet?

Indien we de reïncarnatiegedachte zouden aanvaarden, dan kunnen we die vragen wel beantwoorden maar niet de problemen oplossen.

Het begrijpen van het waarom kan echter al voldoende zijn om rust en aanvaarding te ervaren.

Veel huwelijken ondergaan de wet van oorzaak en gevolg: men moet goedmaken aan de ander of beiden moeten aan elkaar goedmaken. De reden van dit alles vindt men terug in vorige levens.

Het is door de werking van de wet van oorzaak en gevolg dat men verliefd wordt, dit gevoel veroorzaakt dan een binding tussen beiden. Vluchten uit die binding is alleen maar uitstel want het goedmaken zal toch ééns moeten gebeuren.

Als beiden zich hiervan bewust waren, dan zouden zij trachten hun levens in aanvaarding en harmonie te beleven.

Wanneer die twee mensen nu tot eenzelfde gevoelsgraad zouden behoren dan zou dit huwelijk, of dit samenleven, in een zekere rust en harmonie verlopen omdat hun gedachten en verlangens op hetzelfde niveau liggen, waardoor ze elkaar begrijpen en over alles kunnen communiceren.

Dit komt dus omdat ze elkaar op een gelijk gevoelsniveau benaderen en beleven.

Het huwelijk

In een vorig leven heb ik je niet bemind
Ik heb jou gehaat, misbruikt en geslagen
en tenslotte het graf in gedragen

Dit is een geschiedenis van lang geleden
maar het behoort wél tot mijn verleden

Na vele eeuwen word ik terug geboren
Mijn geheugen van toen verloren
kom ik jou weer tegen in dit leven

Door een blinde verliefdheid worden we gevangen
gaan steeds meer naar elkaar verlangen
aan deze “liefde” kunnen we niet weerstaan
zo zijn wij beiden het huwelijk ingegaan

De kinderen worden geboren
tevens zorgen en pijn
Niet alleen voorspoed maar ook chagrijn
Ieder gaat zijn eigen weg
we groeien uit elkaar
Beiden eenzaam en alleen
met allebei een hart van steen

Niet wetende dat dit met vorige levens heeft te maken
beginnen we elkaar af te kraken
Dit is oorzaak en gevolg
Wat eens begint als “liefde” en romantiek
eindigt in een diepe tragiek

Doch uit verdriet en zorgen kunnen we veel leren
en zo het getij keren
Eens gaan we óp in universele liefde
en vindt iedereen zijn tweelingziel-geliefde

Adriana

Waarom zoeken we naar de ideale type partner?

Waarom voelen velen van ons zich aangetrokken tot een bepaald type man of vrouw, met die haarkleur, uit dat ras of volk, met die kleur van ogen?

We verlangen steeds naar een partner die aanvoelt als het ontbrekende deel van onszelf en pas wanneer we die gevonden hebben voelen we ons compleet.

Dit gemis blijft in ons spoken, zelfs als de wet van oorzaak en gevolg ervoor gezorgd heeft dat we door onze verliefdheid een ander type hebben aangetrokken.

Aleen door de reïncarnatiegedachte te accepteren, kunnen we een antwoord geven.

Waarom spreekt een bepaald type man of vrouw ons zo aan?

Dit komt omdat we ooit in een vorig leven het diepe geluk van eenheid en liefde hebben beleefd met onze tweelingziel*.

Dat leven, dit gevoel, dit beeld schuilt nog steeds in ons onderbewustzijn en zorgt ervoor dat we gevoelsmatig een voorkeur geven aan dit bepaald type mens.

Een tweede vraag kan zijn waarom we steeds het gevoel, het verlangen hebben diegene te vinden die ons compleet maakt, die perfect bij ons past. Om hierop te antwoorden moeten we teruggaan naar onze oorsprong, namelijk ons allereerste stoffelijk bestaan als een eencellig wezen.

Het is daar dat we ons hebben verbonden met een even oude cel waardoor er in elk een tegengestelde polariteit is gaan overheersen, het mannelijke of het vrouwelijke. Daardoor is er, tussen de beiden in, een nieuwe cel opgebouwd die beziel kon worden door een koppel reïncarnerende levensvonden.

Op dat moment, tijdens die celvorming, hebben we in het één zijn, de mannelijke en vrouwelijke eigenschappen met elkaar gedeeld.

En telkens wanneer we weer samen zijn, nu of in latere levens, in een stoffelijk of geestelijk bestaan, vormen wij weer dat één zijn. Een gevoelsbeleving die gelijk is aan de éénheid en harmonie in Gods dualiteit.

* Zie woordverklaring

Waar komen de gaven of eigenschappen van iemand vandaan?

De gaven en de persoonlijkheid die men bij het opgroeien van een kind opmerkt, worden in onze maatschappij toegeschreven aan de eigenschappen of eigenaardigheden van een van de ouders of aanverwante familieleden. De ouders zouden dit via hun genen hebben doorgegeven aan hun kinderen.

Uitspraken zoals "dat heeft hij van zijn vader of grootmoeder" zijn gemeengoed in onze maatschappij. Wanneer je dan de vraag stelt waarom zus en broer dan toch enigszins anders zijn, wordt het iets moeilijker en komen ze meestal tot het inzicht dat er op dat moment in de ontwikkeling andere genen zijn aangesproken.

Bij de opmerking dat er bij eeneiige tweelingen, zij het in mindere mate, ook merkbare verschillen zijn, ondanks dat ze dezelfde genen hebben, dan gaat men er vanuit dat dit komt door invloed van de opvoeding en levensomstandigheden. Bijvoorbeeld: ze zitten niet in dezelfde klas, ze hebben verschillende vrienden, de ene heeft iets ergs of iets anders meegemaakt enz.

Gaan we echter kijken bij een Siamese tweeling, en ik neem hier als voorbeeld de Amerikaanse tweeling waarbij de hoofden in tegengestelde richting aan elkaar gegroeid zitten, dan komen we tot heel andere conclusies.

Zij hebben wel degelijk dezelfde omstandigheden meegemaakt, dezelfde opvoeding gekregen, hebben dezelfde genen en delen hetzelfde bloed. Toch zijn dit twee volwassen vrouwen met een verschillende persoonlijkheid, elk met hun eigen specifieke verlangens en eigenaardigheden.

Als we nu het recente nieuws volgen in verband met eeneiige tweelingen, zien we dat er bij een mannelijke tweeling de ene hetero terwijl de andere homo is.

Ze zijn nu ongeveer 25 jaar en zijn samen opgegroeid, ze hebben hun hele jeugd en puberteit samen doorgebracht. In hun zoektocht naar het waarom krijgen zij geen antwoord. Zelfs vanuit de wetenschap of andere instanties blijven hun vragen tot nu toe onbeantwoord. (zie homoseksualiteit)

Als we dit bekijken vanuit de reïncarnatiegedachte, dan is dit een heel normale toestand. Wij allen hebben reeds in vorige levens een persoonlijkheid opgebouwd, en met die gevoelens en opgebouwde persoonlijkheid reïncarneren we terug bij diegene die met ons te maken heeft.

We merken ook op dat er een wet is die gelijkvoelenden en gelijkbegaafden elkaar doet aantrekken.

Daardoor zijn er in één gezin kinderen die over ongeveer dezelfde gaven of karaktertrekken beschikken, die we ook terugvinden bij hun ouders of familieleden.

Deze wet ervaren we ook tussen andere mensen waardoor we soms een grotere gevoelsbinding hebben met 'vreemden' of vrienden dan met onze eigen ouders, gezins- of familieleden. "Het klikt tussen die twee" zegt men dan.

Het kan natuurlijk ook zijn dat wij onze kinderen aangetrokken hebben omdat ze juist bij ons hun gaven verder kunnen ontwikkelen.

In dit geval zal er zelden sprake zijn van karma. Wellicht werkt hier dan de wet van oorzaak en gevolg of gaat het om het pure dienen in liefde, dit door hen het leven en levenskansen te geven.

De karmawet kan kinderen doen aantrekken met totaal verschillende eigenschappen en karaktertrekken dan die van de ouders.

Een kind heeft dus zijn eigen karakteristieke eigenschappen, zijn eigen gevoelsgraad opgebouwd in vorige levens.

Om al die wetmatigheden, de wetten van karma, van oorzaak en gevolg, wetten van gelijkvoelenden en nog vele andere wetten te verklaren, is hier geen voldoende ruimte.

Wat betekent homo, lesbisch of biseksueel zijn?

Als er één toestand is die het meest bespot en veracht wordt door de maatschappij, is het wel deze waarbij mensen het gevoel hebben in een verkeerd lichaam te zitten.

Hoeveel onderzoek is er niet gedaan door wetenschappers, meningen geuit door diverse geloofsrichtingen en nog kan men hen niet begrijpen, laat staan helpen.

Veel ouders met een homoseksueel geaard kind zoeken de oorzaak daarvan bij zichzelf of bij degene waar hun kind zijn eerste levensjaren heeft doorgebracht.

Ze denken dat ze een te zachte of te vrouwelijke opvoeding gegeven hebben aan hun zoon of andersom dat ze bij hun dochter te hard waren of te mannelijk gerichte taken hebben opgelegd. Of dat dit het gevolg is van omgang met homoseksuele volwassenen, kennissen, vrienden of vriendinnen.

Dit zijn slechts enkele argumenten, naast de vele verschillende meningen die door de maatschappij geuit worden, maar de werkelijkheid ziet men niet.

Hebben die ouders dan niet gemerkt dat de tegengestelde sekse reeds in hun kind aanwezig was in zijn peutertijd?

Ja, dan al en zeker vanaf hun kleutertijd kan men dat opmerken in hun spel en gedragingen.

Als we nu maar één leven zouden ontvangen, dan is dit het meest onrechtvaardige dat onze schepper zou geschapen hebben. Maar als we het nu vanuit de reïncarnatiegedachte bekijken, weten we dat wij steeds onze gevoelens meedragen naar een volgend leven.

In het geval van homoseksualiteit is het zo dat deze personen een aantal levens na elkaar dezelfde sekse beleefd hebben en dat zij in hun laatste leven(s), door eigen beleefde ervaringen, een hogere gevoelsgraad hebben verworven.

Hierdoor krijgen ze in een volgende reïncarnatie, door de stuwning van de ziel die een gevoelsevenwicht wil in de beide geslachten, een nieuw leven, een nieuw lichaam dat tot het andere geslacht behoort.

Maar doordat de ziel in een verhoogde gevoelsgraad* is gekomen, kan die geen gebruik meer maken van die sekse gebonden gevoelservaringen uit vorige levens. Dit omdat de ziel, via het onderbewustzijn, de lagere gevoelsgraad afsluit en alleen openstaat voor het huidige verworven gevoelsniveau.

Dit is de reden waarom het overwegend gevoel van het man- of het vrouwzijn in hun toch perfect vrouwelijk of mannelijk lichaam overheerst.

Dus de grondreden van dit alles ligt in het feit dat de ziel de persoonlijkheid stuwt om zowel het man- als het vrouwzijn te beleven in verschillende levens omdat de ziel beide gevoelens moet ervaren in alle gevoelsgraden.

Homofilie ontstaat nu door het verkrijgen van een hogere gevoelsgraad met als gevolg dat die hogere gevoelsgraad een ander beleven geeft, een ander bevoelen veroorzaakt in het man of vrouw zijn.

Door het feit dat al de lagere gevoelens zijn afgesloten, kan het onderbewustzijn niet steunen op die gevoelens uit vorige levens.

De gevoelens van de sekse waarin men nu verkeert, zijn in de huidige gevoelsgraad ongekend voor het onderbewustzijn omdat men nu in een hoger gevoelsniveau leeft.

Hun homoseksueel gevoel zal hen een heel leven bijblijven. Maar als zij hun leven, zichzelf aanvaarden en deze waarheid begrijpen, zullen ze merken dat die gevoelens verminderen zelfs soms verdwijnen.

Bij een volgend leven zullen zij zich één van lichaam en geest voelen in hun sekse, wellicht nog niet het volle honderd procent maar zij zullen toch een evenwicht ervaren.

Als ze zichzelf niet aanvaarden, zich zelfs lichamelijk laten ombouwen, zullen zij, door hun sterke gevoelsverlangens, eenzelfde homoseksuele toestand beleven in het volgende leven.

In de homoseksualiteit zien we ook zeven graden. Graden die een werking aantonen waarin de persoonlijkheid door de ziel ertoe gedwongen wordt om leven na leven de andere sekse te aanvaarden.

Er zijn personen die in een nieuw leven de laatste graden van homoseksualiteit beleven. Zij gaan door de natuurlijke lichamelijke stuwung wellicht een hetero relatie aan, waarbij ze later merken, wanneer de hormonenwerking afneemt, dat er homoseksuele gevoelens in hen aanwezig zijn.

Als ze nu deze kennis willen aanvaarden, zullen ze begrijpen dat het voor hen belangrijk is om hun hetero relatie in stand te houden.

Wanneer jonge lesbische vrouwen moeder worden, dan kunnen zij merken dat hun lesbisch gevoel vermindert of zelfs verdwijnt tijdens de negen maanden dat ze zwanger zijn. Door hun zwangerschap versnelt hun groei in het vrouwzijn.

Er zijn in de maatschappij ook mannen en vrouwen die zich biseksueel voelen, zij kunnen een intieme relatie hebben met beide geslachten.

In de laagste graden van deze toestand kunnen we zelfs zien dat bij de geboorte beide lichamelijke kenmerken, namelijk penis en vagina, aanwezig zijn.

Medisch wordt dit dan verholpen door er meestal een meisje van te maken, maar gevoelsmatig voelen die mensen zich nooit echt thuis in één van beide seksen en kunnen eventueel de beide beleven.

Men noemt hen tegenwoordig ook Genderkinderen.

Ook dit kan weer alleen maar beantwoord worden door de reïncarnatiegedachte. De personen die dit beleven zijn op een evenwichtspunt gekomen in het beleven van de mannelijke en vrouwelijke gevoelens in hun gevoelsgraad. Degenen die dit overkomen, beleven meestal een leven van oorzaak en gevolg.

Als zij na dit leven terug mogen of moeten reïncarneren dan zullen zij wellicht dat evenwicht verloren hebben, omdat ze tijdens dit leven, door omstandigheden, het ene geslachtsgevoel toch meer zullen beleefd hebben dan het andere of omdat zij een hogere gevoelsgraad hebben bereikt.

* Zie de gevoelsgraden blz. 16

Lesbisch

Ik ben een vrouw maar voel me man
ik weet helemaal niet hoe dit eigenlijk kan.

Mijn lichaam is mooi geschapen als vrouw
helemaal geen mannelijke lichaamsbouw.

Mijn vriendin en ik zijn verliefd op elkaar
soms vind ik het wel een klein beetje raar.

Ik erger me aan mensen die ons niet begrijpen
en op een of andere manier in willen grijpen.

Geef ons toch de vrijheid laat ons begaan
we hebben toch niemand kwaad gedaan?

O God van de schepping waarom dit gevoel?
verklaar het ons wat is hiervan het doel?

Uw schepping is rein rechtvaardig en goed
waarom is het toch, dat dit zo moet?

Door vragen en zoeken het antwoord gevonden
het staat in de boeken het zijn echt geen zonden.

Wij zijn zo geschapen het is Gods wil
maar daar staan veel mensen niet bij stil

Adriana

Waarom begrijpt men je niet? De gevoelsgraden

Gevoelens zijn niet gekoppeld aan het verstandelijk vermogen. In onze maatschappij kennen we het intelligentiequotiënt of IQ en het emotionele quotiënt of EQ. Het empathisch vermogen (het vermogen om je in te leven in de gevoelens of gedachtegang van anderen) is dan ook verbonden aan het EQ.

Dit laatste laat zich nog niet meten en is daarom moeilijk te omschrijven. We ervaren echter een duidelijke gevoelsgradatie tussen allerlei mensen. Het EQ is ook niet echt door studie aan te leren.

Wel wordt het door veel levens opgebouwd door het beleven en doorvoelen van alle ellendige menselijke gevoelens. Want wat een ander meemaakt of voelt kunnen we pas aanvoelen als we ook dergelijke gevoelens in een min of meer gelijksoortige situatie hebben beleefd.

We kunnen onze gevoelens op verscheidene manieren uiten:

Door onze stem, lichaamshoudingen, manieren van bewegen, door gelaatsuitdrukkingen en vooral door onze ogen.

Ook door allerlei uitingen die van kunst tot afbraak kunnen gaan.

Ieder mens kan de gevoelsuitingen van een ander verschillend opvatten of anders verstaan. Bijvoorbeeld, een dramatisch gespeelde of geveinsde scène komt anders over dan wanneer het gaat om iemand die echt verdriet beleeft.

We hebben blijkbaar het vermogen om dit aan te voelen, innerlijk te weten wat echt is en wat niet. Gevoelens worden uitgezonden en wij kunnen deze ontvangen of aanvoelen.

Is dat aanvoelen en dat uitzenden voor iedereen hetzelfde? Neen, iedereen heeft daar zijn eigenheid in, daarom zijn we verschillend in het aanvoelen en uitzenden.

Een gevoel dat uitgezonden of ontvangen wordt, kan voor iedereen anders zijn, anders begrepen worden, dit door ons verschillend zijn in gevoelsgraad en tussengraad.

Een duidelijk, maar niet helemaal correct, voorbeeld is een radio.

Het uitzenden gebeurt op een bepaalde golflengte, frequentie of trillingsniveau. Degene die zijn toestel afstemt op dezelfde golflengte, dezelfde frequentie kan deze ontvangen.

Wij allen zenden onze gevoelens voortdurend uit op onze eigen gevoelsfrequentie en tegelijkertijd zijn we in staat een ander zijn of haar gevoelens te ontvangen. Dit kan alleen maar ten volle als we innerlijk op dezelfde afstemming, op dezelfde gevoelsfrequentie zitten.

De werking van deze wetmatigheid heeft een sterke overeenkomst met de werking van een radio. Dus in het dagelijks leven zenden alle mensen, en andere levensvormen, voortdurend en tegelijkertijd gevoelens in hun frequentie uit, maar alleen deze waar wij innerlijk en gevoelsmatig op afgestemd zijn, zijn te ontvangen.

De wetenschap is nog niet zover om deze gevoelstrillingen, deze golflengtes of frequenties te kunnen meten, en toch kunnen wij de werking daarvan duidelijk ervaren.

Enkele voorbeelden:

Je voelt wanneer iemand achter je loopt en zijn aandacht op je richt.

Je ontmoet iemand en het lijkt of je die persoon al jaren kent omdat het gevoelsmatig meteen klikt.

Je denkt aan iemand en iets later belt die aan of is aan de telefoon.

Je voorvoelt of droomt van een ernstige gebeurtenis van een dierbare wat uiteindelijk gebeurt.

Je voelt aan of je iemand al dan niet kunt vertrouwen.

Je voelt aan wanneer iemand seksueel gespannen is.

Je voelt verschil aan in kunst en muziek.

Je voelt aan wanneer een ander met iets zit maar er niet over kan praten.

Al deze voorbeelden tonen aan dat er een zenden en ontvangen is van gevoelens.

Iedereen zendt zijn gevoelens op een bepaald trillingsniveau uit. Bepaalde personen kunnen al die gevoelens aanvoelen of ontvangen.

Meestal hebben deze mensen door hun eigen gevoeligheid dat vermogen of ze bezitten een geestelijke gave. Anderen kunnen die gevoelens niet of maar gedeeltelijk aanvoelen of ontvangen.

Nu zijn er in alles, zelfs in de muziek, in kleuren, zeven graden.

Ook in het gevoel herkennen we deze graden, elk met zijn zeven tussengraden. Die zeven gevoelsgraden hebben hun eigen trillingsniveau, frequentie of golflengte en de tussengraden ervan zijn het best te vergelijken met een fijnregelingsknop om een zuivere afstelling te ontvangen.

Die tussengraden zijn een gevolg van het feit dat alle veranderingen steeds geleidelijk gebeuren, zoals in een groeiproces, er zijn geen vakjes, hokjes of afbakeningen.

Het is hierdoor dat twee mensen, ondanks dat ze dezelfde gevoelsgraad hebben, elkaar toch niet volledig kunnen aanvoelen of begrijpen. De ene kan in de eerste tussengraad zitten terwijl de andere misschien al op de zevende tussengraad afstemt.

Waar komt nu dat verschil in aanvoelen en uitzenden vandaan?

Bij onze geboorte, zelfs reeds in de baarmoeder, bezitten we de in vorige levens opgebouwde gevoelens die op latere leeftijd steeds meer en meer duidelijk kunnen worden.

Zij behoren tot ons verworven gevoels- of trillingsniveau, omdat bij het reïncarneren de gevoelens of het gevoelsniveau mee overgaat vanuit vorige levens naar het huidige.

We hebben door vele levens heen, in opgaande zin, deze gevoelens opgebouwd. Een dergelijke groei kunnen we ook tijdens het huidige leven kennen. Velen hebben door positieve, maar vooral door de negatieve ervaringen de mogelijkheid gehad om te veranderen.

Maar het is echter alleen door onze vrije wil dat wij in staat zijn om in gevoel te groeien. Meestal gebeurt dit door ons hoofd te kunnen buigen, levensomstandigheden of toestanden te aanvaarden zoals ze zijn en door anderen te dienen.

Zo zijn de onderlinge verschillen ontstaan tussen mensen, natuurlijk ook door een verschillend beleven van levensomstandigheden.

Bij de meeste mensen is hun groei in gevoel niet gelijk opgegaan met hun stoffelijke evolutiegraden of stoffelijke kringloop, met als gevolg dat men heel veel verschillende gevoelsgraden vindt in onze leefwereld en op aarde. Hierdoor kan het zijn dat wij nog mensen ontmoeten die niet goed aanvoelen, waaronder velen nog kunnen moorden, mensen misbruiken, uitbuiten, bestelen of verkrachten. Zij voelen de ander gewoon niet aan. Het wel of niet kunnen aanvoelen van een ander veroorzaakt veel ellende in onze samenleving, in onze wereld.

Ook in een huwelijk is het belangrijk dat men op hetzelfde gevoelsniveau zit. Pas dan begrijpt men elkaar, is er een eenheid in gevoel bij het beleven van het leven, kan men elkaar goed aanvoelen en communiceren.

Is het niet zo dat iedereen probeert gelijkvoelenden op te zoeken, bijvoorbeeld via sociale groeperingen, in hobbyclubs, in religieuze of filosoferende groepen, kortom alles waar men zich bij thuis voelt.

Gelijkvoelenden trekken elkaar steeds aan, dit zowel in het positieve als in het negatieve. De uitspraak "zij zitten op dezelfde golflengte" is dus terecht.

Als er ergens geruzied wordt en men hoort de uitspraak: "jij verstaat me niet" of "waarom kun je dat niet begrijpen" dan heeft dit dezelfde oorzaak. Zij zitten op een verschillende golflengte, gevoelstrilling.

Men hoort de andere wel en de uitgesproken woorden begrijpt men wel degelijk, maar de gevoelswaarde ervan niet, hun gevoelstrilling is anders.

Omdat de gevoelsgraden niet alleen relationele gevolgen hebben, wil ik hier de invloed van de verschillende gevoelsgraden nog eens verduidelijken door terug te keren naar het onderwerp van homoseksualiteit.

Wanneer men nu tijdens één of meerdere levens een sterke groei beleeft in gevoel, verkrijgt men daardoor een hogere gevoelsgraad. Men heeft dan één van de zeven gevoelsgraden overschreden, dit als man of vrouw. De ziel zal nu in een volgend leven, vanuit het onderbewustzijn, een lichaam opbouwen van een andere sekse.

Dit omdat we in al de verschillende gevoelsgraden het man en het vrouw zijn moeten beleven.

Maar doordat de ziel op een hogere trilling, gevoelsniveau is gekomen, kan zij geen gebruik meer maken van de gevoelens die verbonden zijn met het huidige geslacht.

Zij zitten wel in het onderbewustzijn maar doordat men anders is geworden, zal de ziel die nu een hogere trilling heeft, deze vorige gevoelens afsluiten waardoor ze er geen gebruik meer van kan maken.

Deze behoren nu tot een lagere gevoelsgraad die uit een lager trillingsniveau bestaat. Hierdoor zijn alleen maar op het huidige gevoelsniveau de laatst beleefde geslachtsgebonden gevoelens beschikbaar en die behoren nu eenmaal tot het andere geslacht. Zo ontstaat homofilie.

Het nieuwe lichaam met een ander geslacht is er, maar de gevoelens ervoor moeten nog in deze nieuwe gevoelsgraad worden opgebouwd.

Men wordt dus geboren in een lichaam van de andere sekse, dit ondanks dat men in zijn verhoogde gevoelsgraad alleen maar beschikt over gevoelens van het andere geslacht.

Deze gevoelsopbouw van de andere sekse kan voor sommige mensen een aantal levens duren. Dit is afhankelijk van het wel of niet aanvaarden van hun toestand.

Ook in het leven na de dood zijn gevoelsgraden eveneens bepalend. Ook daar zie je dat geesten met dezelfde gevoelsgraad in één sfeer verblijven. Het wordt daarom ook gevoelssferen genoemd en behoren tot de hemelen of de hellen. Hoe hoger je gevoelsgraad, hoe meer 'licht' je innerlijk bezit, hoe hoger je trilling is.

De lagere graden kunnen de hogere niet voelen en niet zien. De hogere kunnen wel alle lagere gevoelsgraden zien en horen als ze zich daarop instellen, omdat deze ooit eens hun eigen bezit waren.

Alles berust op ervaringen uit vorige levens.

Ook gevoelens van overledenen, geesten dus, kunnen door ons aan gevoeld worden.

Daar werkt dezelfde wetmatigheid. Hierdoor worden zij door ons ook aangetrokken telkens wanneer wij onze donkere karaktertrekken beleven of als wij liefdevol zijn.

Als besluit kunnen we zeggen:

De gevoelsgraad is bepalend om elkaar te kunnen verstaan, hier op aarde en in het hiernamaals.

Het één zijn, het gelijk zijn in gevoel, stelt ons in staat om een gelukzalige harmonie te scheppen; en andersom, door het verschillend zijn in gevoel kunnen we in diepe ellende leven

Waar komt het onnatuurlijk beleven van seksualiteit vandaan?

Dat homoseksuelen hun seksualiteit niet op een natuurlijke manier beleven, is ons allen bekend. Dit wil niet zeggen dat hun handelen niet kan of zal berusten op een gevoel van wederzijdse liefde voor elkaar.

Buiten hen zien we ook anderen die seksueel actief zijn waarbij hun handelen niet op de natuurlijke manier gebeurt.

Mensen die graag geslagen, gepijnigd of vernederd willen worden in een rollenspel van slaaf en meester; die met kinderen seksuele handelingen

willen plegen; die door het gebruik van koord, latexkleding of in speciale houdingen seksuele bevrediging zoeken.

Er zijn mensen die speciale plaatsen of publieke omgevingen opzoeken om daar seksueel genot te vinden.

Er zijn zelfs toestanden waarbij dieren betrokken worden en waarschijnlijk zijn er nog vele andere onnatuurlijke omstandigheden.

Hoe komt het dat dergelijke verlangens, deze eigenaardige gevoelens, in iemand aanwezig zijn? Soms kan men zelfs bij kinderen reeds vóór de puberteit dergelijke neigingen zien.

Is het hun aangeleerd door film of TV? Of door ouderen? Of zit het in de genen? Vinden we dit terug bij ouders of familieleden?

Deze vragen kan men terecht stellen als men aanneemt dat het leven eenmalig is.

Wanneer we kunnen aanvaarden dat in vorige levens deze seksuele toestanden door hen beleefd zijn, hetzij onder dwang, in speciale ceremoniële godenvereringen, in het ondergaan van vernederingen tijdens een overwinningsroes bij oorlogen of bij het verduren van pure wraak of foltering, is het dan zo verwonderlijk dat deze zeer sterke emotionele gevoelens, die eigen zijn aan de seksualiteit, diep in hun onderbewustzijn zitten?

En dat die gevoelens op momenten van seksuele spanning in hun dagbewustzijn naar boven borrelen en hun seksueel beleven beïnvloeden?

Als we nu de oorzaak willen vinden door te zoeken waar en in welk leven die gevoelens ontstaan zijn, dan zouden we vlug in een fantasie en een onwerkelijkheid terecht komen.

Het heeft dan ook geen enkel nut dit te zoeken omdat wij niet in onze vorige levens kunnen kijken.

Maar omwille van het feit dat die gevoelens er zijn, en sommige ervan zelfs in ons zitten, kunnen we met zekerheid eruit afleiden dat de oorsprong ervan verder moet liggen dan in dit huidige leven.

En telkens weer moet ik ervaren

En telkens weer moet ik ervaren
dat ik niet alles kan verklaren
De schepping is zo groots zo machtig
en Gods natuur ontzettend prachtig

Als mens kan ik zoveel niet weten
van vorige levens alles vergeten
Maar als mijn lichaam 't zal begeven
ga ik realiteit beleven

Ik zal mezelf, mijn ik begrijpen
mijn gevoelens laten rijpen
Ik zal de schepping leren kennen
en aan dit alles moeten wennen

't gevoel van liefde eigen maken
't negatieve in mij kraken
want allen zijn wij broers en zussen
hier is geen verschil meer tussen

In liefde één en universeel,
elk krijgt zijn part elk krijgt zijn deel
Gods wetten zijn rechtvaardigheid
tot liefde ben ik uitgedijd

Adriana

Wat is puberteit?

De puberteit ontstaat op het moment dat er een hormonenwerking op gang komt die ervoor zorgt dat kinderen seksueel actief worden.

Dat hormonen een invloed hebben op het mentale is bekend, maar zouden ze de oorzaak zijn van de persoonsverandering bij de jongvolwassene?

Of is het de geest die een stoffelijke werking in gang zet doordat deze in een andere bewustzijnsfase komt?

In die leeftijdsperiode zien we dat de persoonlijkheid van het kind verandert, het wordt zelfstandiger, onzekerder of opstandiger.

Is deze beginfase van volwassenheid dan oorzaak van hormonen of is het een geestelijk keerpunt?

Als de oorzaak van deze verandering aan de stoffelijke hormonen te wijten zou zijn, dan zou er bij inname van hormonen steeds iets dergelijks moeten gebeuren. Dit blijkt niet zo te zijn.

De persoon beleeft wel emotionele schommelingen maar die worden toegeschreven aan de verstoring van de hormonenbalans in het lichaam.

Als we nu kunnen aannemen dat de geest primeert boven de stof, dan kunnen we constateren dat bij kinderen in de puberteit een moment aanbreekt waarop hun onderbewustzijn hen in een andere bewustzijnstoestand brengt.

Degenen die de reïncarnatiegedachte aannemen, weten dat dit hét moment is waarop het gevoelsbewustzijn van het vorige laatste leven weer tot hun dagbewustzijn komt of anders gezegd, wakker wordt gemaakt.

Dit is dan ook de reden waarom sommige kinderen, ondanks een goede opvoeding, zich totaal anders gaan gedragen.

Zij breken met alle regels die hen door de opvoeding zijn aangeleerd.

Zij voelen zich soms een vreemde in hun eigen lichaam of in hun omgeving.

Het kan ook zijn dat de jongvolwassene zich tegenover één bepaalde ouder of soms tegen beiden vijandig gaat gedragen.

De reden hiervan vinden we terug in de karmawet.

De definitie van de karmawet is: het leven geven aan hen die nog afstemmen op de aarde en waarvan men het leven ooit eens bewust of onbewust heeft ontnomen.

Vanuit deze diepe gevoelens kan het zijn dat ze met hun ouders breken of het huis ontvluchten.

Waar geen grote veranderingen te merken zijn in de persoonlijkheid, werd het kind meestal aangetrokken door de wet van oorzaak en gevolg, die dan in harmonie zal zijn met je eigen evolutie of taak.

Het kan ook als reden hebben dat jij je kind uit pure dienende liefde hebt aangetrokken.

De puberteit is ook de leeftijdsperiode waarin sommige jongvolwassenen geestelijke ervaringen meemaken die door de maatschappij als abnormaal worden beschouwd, zeker bij hen die gevoelig zijn.

Sommigen hebben voorspellende dromen, anderen ervaren negatief gerichte gevoelens waarvan ze de oorzaak niet bij zichzelf kunnen terugvinden.

Een enkeling hoort stemmen in het hoofd of doet ongewild, maar innerlijk gedwongen, bepaalde handelingen.

Al deze stoornissen ontstaan doordat hun natuurlijke geestelijke afscherming, hun aura*, in die levensperiode verzwakt is.

De reden hiervan ligt bij de onevenwichtigheid tussen stof en geest, waardoor ze openstaan voor een geesteswereld die we verder in dit boek bespreken.

*Zie woordverklaring

Waar komen angsten of fobieën vandaan?

Wie van ons kent geen angst? Angst is een natuurlijke reactie van onze persoonlijkheid om snel gevaar te herkennen, en om in bepaalde situaties geen lichamelijke risico's te nemen.

Het gaat hier dus over het innerlijk herkennen van reeds beleefde situaties. Dit is dan ook de reden waarom psychiaters het altijd in de jeugd van iemand gaan zoeken omdat in het verleden de oorzaak van ons huidig gedrag ligt.

Wanneer ik er nu vanuit ga dat we een eenmalig leven hebben, dan zou de gevoelssterkte waarmee de angst beleefd wordt in evenredigheid moeten zijn met hetgeen men ervoor beleefd heeft.

Deze stelling blijkt hier niet te kloppen omdat er mensen zijn die reeds angsten vertoonden in hun jeugd die ze zelf niet eens kunnen beleefd hebben. Sommigen beleven angsten in zeer sterke mate, ondanks dat deze angsten niet te verklaren zijn door hun ouders of die totaal niet kunnen gekoppeld worden aan hun eigen herinneringen, zelfs niet onder hypnose.

Dat dit in het verleden moet liggen en zeker niet in de genen, lijkt mij logisch.

Als men ook hier de reïncarnatiegedachte aanneemt, is dit wel te begrijpen.

Als men bijvoorbeeld in een vorig leven een diepe val heeft meegemaakt waardoor men zwaar verminkt of gedood werd, is het dan zo verwonderlijk dat men deze diepe gevoelservaring nog in zich draagt en dat deze zich nu, in het huidige leven uit door hoogtevrees te hebben.

Hetzelfde geldt voor alle angsten die in levensgevaarlijke situaties, dus in zeer emotionele omstandigheden in vorige levens zijn beleefd.

Angst voor water, angst voor vuur, angst om te varen, angst voor honden, kippen, ratten, spinnen, angst voor kleine enge ruimtes, angst voor grote openbare pleinen, angst om besmet te worden, angst voor onweer of storm, extreme angst voor duisternis, enz.

Er zullen natuurlijk ook angsten zijn waarvan hun oorsprong in dit huidige leven te vinden zijn, door eigen ervaringen of die door de ouders zijn aangeleerd.

Maar de diepe onverklaarbare angsten moet men zoeken in vorige levens.

Wat is er na de dood?

Alvorens andere onderwerpen aan te snijden, wil ik het eerst hebben over de toestand na de dood, waarbij velen zich de vraag stellen " is er wel een geestelijk voortbestaan"?

De mensheid heeft altijd al het innerlijke gevoel gehad dat de dood niet het einde is of kan zijn, dat er nog een bestaansvorm is na de overgang, wel anders dan op aarde en voor ons onzichtbaar en onbereikbaar.

Ook alle religies getuigen van een leven na de dood, maar het is vooral de getuigenis rond de persoon van Jezus Christus die hierin duidelijk is.

Hij heeft zich meerdere malen na zijn kruisdood gemanifesteerd en getoond aan zijn apostelen, en heeft tijdens zijn leven daar ook getuigenis van gegeven.

Ook nu nog getuigen mensen van een leven na de dood, zoals zij die een bijna-doodervaring hebben meegemaakt. Of anderen, die bij een sterfbed hebben gewaakt en de stervenden hebben horen spreken over datgene wat zij zagen of hoorden.

Er zijn ook mensen die bij het overlijden van hun geliefde wonderlijke dingen hebben meegemaakt. Sommigen hebben de overledene gezien rond het uur dat hij/zij overging ondanks dat zij op een afstand van de overleden persoon waren.

Er zijn ook mensen die de gave hebben om in die andere wereld te schouwen, en weer anderen kunnen die geestelijke persoonlijkheden aanvoelen. Ook zij getuigen ervan overledenen te zien of te voelen.

Het aantal mensen die deze gave echt hebben is echter zeer klein, zij zoeken de T.V. en de pers niet op.

Al deze mensen getuigen dat de mens niet sterft. Dat het 'leven', dat deeltje van dat Goddelijk leven, niet sterft.

Men beleeft alleen bij de dood een overgang naar een andere bestaanstoestand. Men legt alleen bij die overgang het stoffelijk lichaam af waarin de ziel/geest heeft gewoond.

Als we deze gedachte nu kunnen aanvaarden, hetzij door eigen ervaringen of door betrouwbare getuigenissen, dan staan we misschien ook open voor de gedachte dat er 'engelen' en 'duivelen' zijn, omdat deze niets anders zijn dan persoonlijkheden, 'levens' die eens op aarde geleefd hebben en die na hun overgang in het bewust geestelijk leven zijn overgegaan

Bestaan er engelen en duivelen?

Bepaalde geloofsrichtingen en andere religies hebben in hun onwetendheid een beeld geschapen van vliegende, wiekende engelen en van bokachtige gevleugelde monsterachtige duivelen.

Waar steunen die verhalen en beelden op?

In de loop van de geschiedenis zijn er altijd mensen geweest die de gave bezaten om te schouwen in de geesteswereld.

Hun ervaringen, hun visioenen werden in verhaalvorm verder verspreid en later uitgebeeld zoals we ze nu nog steeds kennen.

Met als gevolg dat we kinderlijke engeltjes of machtige gewapende engelen met enorme vleugels, en duivelen met de meest afgrijselijke tronies in alle vorige toestanden te zien krijgen.

Deze beelden zijn ontstaan doordat de profeten of helderzienden die entiteiten in alle mogelijke posities zagen, zij zweefden en bleken niet gebonden te zijn door de zwaartekracht.

De mensen die deze verhalen hoorden en dit wilden uitbeelden moesten er wel vleugels bij fantaseren om dit verschijnsel te kunnen verklaren.

De beeltenis van een aartsengel of van een duivel met een oppergezag zoals Michaël en satan, hebben een gedeeltelijke waarheid in zich omdat er in de geesteswereld verschillende sferen zijn die elk hun eigen gevoels- en bewustzijnsniveau hebben, waardoor er een vorm van hiërarchie is.

Toch behoren zij allen tot de bewuste geestelijke wereld, die bevolkt wordt door mensen die na hun dood afstemming hebben, hetzij op het licht of op de duisternis.

Beide toestanden bezitten elk zeven graden.

Als men na zijn sterven bewust overgaat naar een geestelijke sfeer dan wordt men aangetrokken door die gevoels sfeer waar men in gevoel bij thuis hoort, er één mee is.

Dat kan in het licht zijn en wordt dan de hemel genoemd, of het kan in de duisternis zijn, de hellen.

In die hellen, is er in tegenstelling met wat ons is aangeleerd, geen vuur.

Er is alleen maar het vuur van de harstocht, van haat en nijd, het vuur van innerlijke dierlijke negatieve verlangens.

Het is wel zo dat die sferen enkel in bewuste toestand te beleven zijn door degenen die met hun stoffelijke evoluerende kringloop en met de karmawet klaar zijn.

Karma in de betekenis van: ik heb het leven terug te geven aan allen waarvan ik het ooit eens bewust of onbewust heb ontnomen en die nog afstemmen op de aarde.

Vanuit de geesteswereld bestaat de mogelijkheid om zich met de aarde terug te verbinden.

Zij die in het licht zijn, doen dit om ons mensen te helpen en te dienen, zij worden engelen of lichtgeesten genoemd.

Zij die in de duisternis leven, noemen we duivelen of demonen, zij komen naar de aarde terug en proberen door ons alle aardse genotgevoelens mee te beleven en hun negatieve dierlijke gevoelens door ons uit te leven.

Dit kan alleen maar gebeuren met die mensen die er gevoelsmatig voor openstaan. Zij proberen dit te doen door zich met ons één te maken.

Dit kan door de wet: gelijkvoelenden trekken elkaar aan.

Wanneer iemand in dergelijke negatieve gevoelens leeft, trekt hij/zij die demonen met zo'n gevoelens aan, zeker op het moment dat deze gevoelens ten volle beleeft worden.

In het onderwerp bezetenheid kom ik daar uitvoerig op terug.

DE HEL

De mens als schepper van de hel
wie had dit ooit verwacht?
De God van wraak bestaat dus niet
dat was verkeerd gedacht

De eigenschappen van die God
kregen wij allen mee
want alles was in harmonie
dus alles was O.K.

We kregen ook een vrije wil
liefde laat vrijheid toe
We stonden er niet bij stil
disharmonie taboe

Wij schiepen zelf een hellesfeer
door 't leven hier op aard
Toen onze ziel haar huis verliet
hadden wij die sfeer vergaard
En daar alleen het lichaam sterft
de ziel steeds verder gaat
ontdekten wij dat in die sfeer
niets anders was dan haat

Door haat en nijd en tegenslag
ontwikkelde ons gevoel
Wie medemens en dier lief had
bereikte 'n beter doel

Zo gaan we stilaan naar het licht
het duister weer verlaten
omdat we door liefde en licht
niemand meer kunnen haten

Adriana

Wat zijn geesteszwakken?

Ieder van ons kent wellicht iemand die geestelijke of psychische problemen heeft gehad of nog heeft.

Hiermee bedoel ik diegenen die het dagelijks leven niet aankunnen.

Ze kunnen zich niet staande houden bij tegenslagen, levensmoeilijkheden en zorgen.

Ze kunnen hun verdriet niet verwerken bij het verlies van iemand of van iets. Als zij in dergelijke situaties terechtkomen, verliezen ze zichzelf en moeten dan meestal opgenomen worden in een instelling.

Ze worden het best opgevangen door een sterkere persoonlijkheid, dit kan iemand uit de buurt, uit de vriendenkring of kennissen zijn.

Wanneer we de moeite nemen om dergelijke mensen echt te leren kennen, dan zien we dat het steeds gaat om persoonlijkheden die zeer gevoelig, zelfs overgevoelig zijn.

Ze voelen zaken aan of zien en horen dingen die anderen totaal niet kunnen opmerken. Zij kunnen soms gebeurtenissen voorvoelen en innerlijke toestanden beleven die hen uiteindelijk totaal overrompelen, waardoor zij in de ogen van de maatschappij gek verklaard worden.

Dat hun gedrag in die overrompelende toestand meestal nog versterkt wordt door invloed van negatieve geesten, is voor velen onbekend.

Men kan dit merken doordat zij soms met dergelijke persoonlijkheden praten die ze kunnen zien of gaan ermee in discussie, omdat deze voor hen een even grote realiteit zijn als wij.

Door hun gevoeligheid staan ze voor die wereld open en die geesten kunnen zich juist door hen uitleven wat hen meestal in een nog diepere gekke toestand brengt.

Ook kan het zijn dat deze gevoelige mensen reeds in hun puberteit overrompeld worden of werden door die wereld, omdat tijdens die periode de balans tussen het lichamelijke en het geestelijke verstoord is, waardoor hun natuurlijke energetische afscherming, hun aura, hen niet meer voldoende afschermt.

Vrouwen die deze gevoeligheid bezitten ervaren daar bovenop nog eens een dieptepunt tijdens hun menstruatie, omdat ze dan namelijk in gevoel nog meer te bereiken zijn door die wereld.

Ook volle maan heeft op deze mensen een invloed.

De oorzaak van al deze gevoeligheden is meestal terug te vinden in hun vorige levens. Daar hebben zij waarschijnlijk hun persoonlijkheid onvoldoende opgebouwd. Wellicht konden zij zich niet staande houden in een moeilijk of turbulent leven vol met extreme omstandigheden.

Door hun ellende zijn zij gevoeliger geworden en hebben waarschijnlijk een te zwakke wil opgebouwd door keer op keer hun verantwoordelijkheden niet op te nemen. De kans is groot dat ze tijdens die levens zelfmoord gepleegd hebben.

Deze mensen kunnen het best geholpen worden door iemand met een sterk energetisch veld en persoonlijkheid.

Door hen kunnen ze zich energetisch opladen en daardoor versterkt worden waardoor ze terug in hun normaal evenwicht en dagbewustzijn kunnen komen. Ook een verblijf in de natuur brengt hen in evenwicht.

Er is nog een andere reden voor een dergelijke toestand.

Er zijn mensen die in hun gevoelsevolutie op het punt zijn aangekomen waarin ze gaan openstaan voor alle mogelijke menselijke en geestelijke, zelfs dierlijke gevoelens.

Dit overkomt hen door gebrek aan kennis van deze wetmatigheden, waardoor ze zich nog niet hebben leren afsluiten en waardoor ze alle gevoelens opnemen die elk leven uitzendt.

De meesten van ons hebben wellicht zelf al eens beleefd dat ze de ander konden aanvoelen tijdens een persoonlijk, visueel contact. Maar deze mensen voelen alles aan van anderen, zelfs zonder visueel contact, ongeacht de afstand. Het is net zoals bij een radio waar men onafgebroken alle verschillende uitgezonden frequenties door elkaar ontvangt. Ja, daar kan een mens wel eens gek van worden.

Door die mensen de kennis te geven over datgene wat hun overkomt, hen te leren omgaan met deze wetmatigheden, hen technieken aan te leren hoe ze zich kunnen afsluiten of afschermen, lossen die problemen meestal op.

Geeft men dergelijke mensen medicatie, dan helpt dit slechts tijdelijk waardoor men deze dosis regelmatig moet verhogen of overgaan naar andere middelen.

Door deze medicijnen versuft en verdooft men het zenuwstelsel van die mensen waardoor de prikkels en hun aanvoelen verminderd worden.

Het geeft wel een tijdelijke rust maar helpen doet het niet omdat hun geest dan een stilstand ondergaat wat een uitstel betekent in hun groeiproces.

Deze toestand van hypergevoeligheid kunnen we bij sommige mensen ook terugvinden in volgende situaties:

Bij mensen met telepathische gaven, bij mediums, bij koortstoestanden, bij gebruik van drank, drugs of medicatie.

Ook tijdens het stervensproces of bij de bijna-doodervaringen.

Het komt ook voor in de puberteit, bij homoseksuelen, soms ook in de overgangsjaren, en in mindere mate bij baby's en heel jonge kinderen.

Wat is psychisch ziek zijn?

Wat geestelijk gezond zijn juist betekent, daar zijn in de maatschappij steeds verschillende en tijdsgebonden visies over geweest.

Het is ook de maatschappij die bepaalt wat normaal is, en van deze normen worden dan wetten en regels gemaakt ter bescherming van die maatschappij tegen degenen die geestelijk ziek zijn.

Maar het leven bewijst ons dat men niet altijd tijdig deze zieke mensen opmerkt, waardoor zij zich soms een hele periode kunnen uitleven.

De geestelijk zieken die hier bedoeld worden, kunnen hun ziekte goed verbergen waaruit dan weer blijkt dat ze wel degelijk over een goed verstandelijk brein beschikken.

Het gaat hier duidelijk niet over de geestelijk gehandicapten. Hieruit kan men afleiden dat de ziekte zijn oorzaak vindt in het gevoelsleven.

Als we in onze eigen leefomgeving kijken, kennen we dan geen situaties waarvan we kunnen zeggen "dat was een gek gedoe"? En wie van ons kan ontkennen nooit eens een gekke daad gepleegd te hebben, hetzij door ons eigen handelen of samen met anderen. Tussen geestelijk normaal en geestelijk ziek zijn, is soms een heel dunne scheidingslijn.

Laat ons eens kijken naar die geesteszieken die door de maatschappij zijn opgesloten omdat zij anderen hebben gedood, zware letsels hebben toegebracht of omdat ze voor de maatschappij een constant gevaar betekenden.

Zij zijn degenen die verkrachten, stelen, martelen, bewust bedriegen of uit genot geweld gebruiken.

Als we die mensen eens goed observeren en bevoelen, zien we dat zij het onvermogen hebben om anderen aan te voelen en de emoties en pijn van hun slachtoffers niet eens opmerken.

Hun gevoel is niet in staat om buiten zichzelf ook maar iets aan te voelen van wat een ander ervaart. Het is waarschijnlijk daarom dat hun eigengevoel voor hen enorm belangrijk is. Ze zullen en willen alleen daarnaar handelen. Wellicht is dit dan ook de reden waarom hun ego zeer snel gekwetst wordt.

Ook kunnen we ervaren dat er bij dergelijke mensen momenten zijn waarop zij over abnormale fysieke krachten beschikken waarbij vier of zes man hen met moeite in bedwang kunnen houden.

Ook opmerkelijk is dat een aantal van hen zeggen stemmen te horen of een nabijheid ervaren van iets of iemand die hen overheerst, beveelt.

Iets of iemand waaraan zij niet kunnen weerstaan. Zij ondergaan een sterke innerlijke dwang om bepaalde daden uit te voeren.

Deze mensen kunnen, wanneer zij daartoe de kans krijgen, zich ook tot in het absurde te buiten gaan aan eten en drinken van alcoholische dranken en willen zich voortdurend seksueel uitleven.

Zit dit alles nu ook in de genen van de familie? Of is dit louter en alleen een gevolg van opvoeding of door slechte jeugdervaringen?

Als we ook hier de reïncarnatiegedachte aannemen, zien we twee verschillende zaken.

Ten eerste: de in vorige levens opgebouwde persoonlijkheid met, in dit geval, de negatieve dierlijke gevoelsgraad.

Ten tweede: een sterke beïnvloeding of bezetenheid door de duistere geesteswereld als gevolg van hun gevoelsgraad.

De gevoelsgraad van een geesteszieke persoonlijkheid zal steeds afstemmen op die duistere geesteswereld. Dit alles blijkt dan uit zijn daden in de omgang met anderen.

Het bezitten van die karaktertrekken kan men vrij vroeg in hun jeugd herkennen. Deze personen worden meestal aangetrokken in gezinnen met een dergelijke situatie, met dit gevoelsniveau.

Indien ouders met een hogere gevoelsgraad hen hebben aangetrokken, dan heeft het hier betrekking op kinderen die volledig overrompeld en bezeten zijn geworden in hun puberteit of in en door speciale omstandigheden. Maar dan nog zullen er steeds bepaalde karaktertrekken in het kind aanwezig zijn waardoor het een gelijkheid heeft in gevoelsgraad met die duistere wereld en daardoor hiervoor openstaat.

Mensen die overrompeld zijn door deze duistere wereld hebben ervaren dat al hun negatieve verlangens stelselmatig werden opgevoerd tot het punt dat de innerlijke duistere persoonlijkheid wilde bereiken.

Nu hangt alles af van het feit of die donkere geesten bewust of onbewust zijn.

De meer bewuste geesten hebben reeds ervaring opgedaan in het bezitten van aardse levens, ze maken de fout niet meer waardoor zij hun bezit verliezen.

Zij gaan heel doelbewust te werk en beschermen degenen die zij bezitten, zelfs voor lichamelijk gevaar of behoeden hen voor gevangennemen.

Onbewuste geesten die mensen overheersen, leven zich zo snel mogelijk lichamelijk totaal uit.

Ze brengen hun bezit op korte tijd tot een maximale abnormale beleving, ze gaan zelfs zover dat het lichaam het niet meer aankan, waarna er een opname of dood op volgt.

Het is zo dat bij bezetenheid beiden, de geesteszieke en de duistere geest, uiteindelijk zo met hun aura's in elkaar verweven zijn dat zelfs de demon er zich niet meer op eigen kracht uit kan bevrijden.

Er bestaan echter wel mensen die, met de hulp van hogere lichtgeesten, het vermogen hebben om dit te doen, maar dat zijn echte uitzonderingen.

Het is bekend dat bij geesteszieken een grote verscheidenheid aan symptomen en handelen bestaat. Dit is ook logisch aangezien het hier om verschillende persoonlijkheden gaat, zowel degene die in zijn lichaam leeft als diegene die zich als geest door de andere uitleeft.

Deze toestand van geestesziek zijn, is een totaal andere dan die van het geesteszwak zijn, alhoewel beiden soms samen door de maatschappij opgesloten worden.

Wat zijn geestelijk gehandicapten?

Bij de geestelijk gehandicapten onderscheiden we duidelijk twee verschillende vormen.

Zij die door een lichamelijke stoffelijke stoornis niet volledig over hun motorische of verstandelijke vermogens beschikken.

En zij die door hun geestelijk gevoelsniveau het lichaam al in de moederschoot vervormen, waardoor het motorisch functioneren en het denkvermogen belemmerd wordt.

Deze worden in hun zijn gedwongen om alleen met hun gevoel te leven.

Laat mij allereerst stellen dat in beide gevallen deze kinderen aangetrokken worden door ouders die hen de nodige zorgen en liefde kunnen geven. Toch zien we dat in bepaalde landen de maatschappij de ouders dwingt hen af te staan met het doel ze uit het maatschappelijk beeld te bannen.

Men sluit ze gezamenlijk op en hierbij wordt er meestal geen rekening gehouden met die twee verschillende vormen, wat voor de eerste groep heel erg is. Bij ons, waar de normen hoger liggen, steunt en helpt de maatschappij de ouders in die moeilijke taak, door die kinderen of volwassenen een tehuis aan te bieden met de nodige verzorging.

Hoe onrechtvaardig en oneerlijk zou deze toestand van die kinderen zijn als er maar één leven was?

Doch met de reïncarnatiegedachte is het te aanvaarden.

In het eerste geval, de stoffelijke stoornis, zijn het de wetten van oorzaak en gevolg die werken.

In het tweede geval gaat het om mensen die in vorige levens alle gevoelswetten hebben overschreden.

Hierdoor hebben zij vanuit die diepe negatieve gevoelens nu meerdere levens nodig om door en met de liefde van anderen terug tot een gevoelsevenwicht te komen.

We merken ook op dat hun denkvermogen daardoor totaal ondergeschikt is gemaakt aan hun voelen, omdat door de gevoelservaringen die ze ontvangen van degenen die voor hen zorgen, zij een evenwicht opbouwen wat verschillende levens kan duren.

Hun beginpunt van herstel startte reeds bij de gevoelservaringen die ze als foetus in een moederlichaam ondergingen, maar door hun overheersende duistere gevoelens is deze zwangerschap meestal als miskraam geëindigd. Door het beleven van meerdere geboortes en levens zullen ze eens terug tot een harmonieus leven komen.

Kan men beïnvloedt of bezeten zijn?

In het onderwerp geesteszieken is reeds verwezen naar geestelijke persoonlijkheden die in hun bestaan na de dood ons hier op aarde kunnen bereiken. Zij zijn na hun dood aangetrokken naar die gevoels sfeer waar ze in gevoel bij horen.

Doch gedreven door hun hang naar de aardse gevoelens van genot en andere stoffelijke verlangens, hebben zij geleerd zich terug te verbinden met de aarde.

We spreken in deze situatie van geesten die nog geen innerlijk licht bezitten waardoor ze afstemmen op de duisternis.

Gelukkig zijn er anderen die wel licht in zich hebben, deze stemmen uiteraard af op de lichtsferen. Ook zij verlangen naar de aarde terug te keren maar dan met het doel om anderen te helpen, te dienen.

De meeste mensen hebben echter nog nooit bewust enige invloed van geesten ervaren, hebben ze noch gezien of gehoord, daarom kunnen ze het bestaan van geesten niet aanvaarden en zullen dit wellicht tegenspreken of er misschien eens goed om lachen.

Maar hoe komt het nu dat de ene mens wel dergelijke zaken voelt of ervaart en een ander niet?

Dit hangt voornamelijk af van de gevoelsgraad* die men bezit. Hogere gevoelsgraden en heel gevoelige personen staan voor dergelijke ervaringen open.

Ook de leeftijd speelt hierin een grote rol. Wie van ons heeft als kind nooit eens het gevoel gehad dat iets of iemand in zijn kamer was, onder het bed of in de kast zat. Sommige pubers beleven speciale of vreemde ervaringen. Ook vrouwen kunnen iets bijzonders ervaren tijdens hun zwangerschap. Het kan ook gebeuren bij het sterfbed van familie of geliefden. En luister eens naar verhalen van druggebruikers, of van degenen die een langdurige periode van hoge koorts hebben overleefd.

Een mens die gezond is en in een normale natuurlijke toestand verkeert, is voor die geesteswereld afgeschermd door zijn eigen energetisch veld of aura. Hierdoor kunnen geesten hen niet bereiken.

Wel staat elk mens open voor gedachtebeïnvloeding door die geesten.

De oorzaak van elke beïnvloeding is terug te vinden in de eigen karaktertrekken en verlangens, zowel de stoffelijke als de geestelijke.

Op welke momenten staat men dan open voor deze geesteswereld?

Dit hangt altijd af van de gevoelstoestand en de omstandigheden waarin de beïnvloede mens zich bevindt.

Er zal steeds een gelijkheid zijn tussen de gevoelens of karaktertrekken van de negatieve geesten en van de beïnvloede persoon. Maar deze laatste beschikt altijd over de eigen vrije wil en de keuze om er al dan niet op in te gaan.

Het weten dat beïnvloeding, inwerking, een werkelijkheid is, is op zich al zeer belangrijk.

Alleen al door het besef ervan kan men bewust bij elke negatieve gedachte, bij elke negatieve beïnvloeding of beleving steeds neen zeggen aan de opdringende gedachten of handelingen.

Men kan zelfs door de eigen wilskracht die negatieve geesten wandelen sturen. Dit werkt alleen als men in alle kalmte en zonder enige angst, vanuit zijn innerlijke, het gemeend en bewust wilt.

Natuurlijk is het compleet anders bij een positieve beïnvloeding door lichtgeesten, die respecteren altijd uw gemoedsrust en uw vrije keuze.

Hoe komt het dat we meer openstaan voor die negatieve gedachten of verlangens?

Heeft dit te maken met onze eigen persoonlijkheid?

Hopelijk kennen de meesten van ons zichzelf al een beetje en zijn zich bewust van hun eigen donkere kantjes of karaktertrekken.

Het zijn die minder fraaie karaktereigenschappen die een binding veroorzaken met de duistere geesten. Door hun gelijkheid met jouw gevoel kunnen ze je bereiken en je daardoor beïnvloeden.

Als je bijvoorbeeld nog niet vrij bent van jaloezie en die steekt op een bepaald moment de kop op, dan zend je ogenblikkelijk die gevoelens uit, waardoor je die geesten met gelijke gevoelens onmiddellijk aantrekt.

Op dat moment kun je ervaren dat jouw gevoelens van jaloezie versterken en intenser worden en dat je fantasieën en negatieve gedachten in omvang toenemen.

Men kan dit het best vergelijken met wereldse toestanden.

Wanneer bijvoorbeeld iemand zijn haat uitschreeuwt naar een toevallige voorbijganger zonder dat hij er enige reden voor heeft, dan kan deze situatie binnen de kortste keren escaleren tot zware rellen, omdat die gevoelens van haat en geweld ook nog bij de andere, toevallige passanten, aanwezig zijn.

Ook mensen met dergelijke gevoelens worden door zo 'n situatie aangetrokken.

Bij elke negatieve gedachte of daad trekt men steeds gelijkvoelende duistere geesten aan en zo wordt het handelen, het bedenken of het fantasieren nog versterkt.

Dit geldt gelukkig ook voor de positieve dingen.

Er zijn ook geesten die vanuit hun donkere wereld mensen willen overheersen om hen te pijnigen of om hen aan te zetten tot zelfmoord.

De oorzaak hiervan kan in een vorig leven liggen, wellicht waren ze toen vijanden of rivalen. Zij willen hen aanzetten om hun leven te beëindigen, omdat ze verwachten hun slachtoffers te vinden in hun sfeer na hun dood. Daar zouden zij dan met hen kunnen afrekenen, hen overheersen of misbruiken.

Andere geesten kunnen mensen een minderwaardigheidsgevoel geven door al hun herinneringen in het negatieve te weerspiegelen.

Zij kunnen dergelijke negatieve suggesties oneindig lang volhouden.

Ze gaan zelfs zover dat de persoon in kwestie de dood verkiest boven het leven omdat ze denken zo verlost te worden van deze kwelling, doordat deze gedachte aanhoudend door die negatieve geesten in de belaagde persoon wordt gelegd. (zie zelfmoord)

Ik wil nu komen tot de bezetenheid zelf. Dit betekent dat een aards mens met één of meerdere geestelijke persoonlijkheden een binding ondergaat, veroorzaakt door de invloed van de laatste.

Deze binding kan na een bepaalde tijd niet meer door één van beiden, mens of geest, verbroken worden omdat hun aura's in elkaar verstrengeld zijn. Alleen bij het overlijden zullen ze van elkaar vrijkomen en elkaar niet meer zien, dit echter wanneer ze niet tot dezelfde gevoels sfeer behoren.

Bezetenheid is een geleidelijk gebeuren, het overvalt zelden iemand plotseling.

Het is meestal een proces van jarenlange beïnvloeding, waar men zich als mens niet tegen verzet heeft, maar in meegegaan is.

Voorbeelden hiervan zijn mensen met een alcohol-, drugs-, seks- of eetprobleem.

De mensen die voor dergelijke bezetenheid openstaan zijn degenen die een bepaalde gevoeligheid hebben of zij die geen voldoende aura-afscherming meer hebben. Ze zullen wel altijd bepaalde karaktertrekken hebben die overeenkomen met de gevoelens van die geest of geesten.

Het kunnen ook mensen zijn die zich bewust gaan openstellen voor de geesteswereld, dit door hun zucht naar sensatie. Ze gaan mediteren, met glaasjes schuiven of doen mee aan kruis en bord.

Sommigen nemen deel aan bepaalde rituelen of aan seances.

Er zijn natuurlijk ook mensen die door hun zijn, door hun gevoelsniveau rechtstreeks afstemmen op het duistere waardoor ze dus door hun gelijkheid openstaan voor die geesteswereld.

Door hen leeft die negatieve wereld zich volledig uit en dit kan omwille van hun gevoelsgelijkheid. Dit gebeurt nog dagelijks, waardoor alle aardse ellende wordt veroorzaakt.

Gelukkig zijn er ook mensen die door hun zijn, een afstemming, een verbinding hebben met lichtgeesten, waardoor ze anderen kunnen helpen en dienen in hun leven, of in hun evolutie.

Het is dank zij hen dat het negatieve, het kwade niet de totale overhand krijgt in de wereld, en dat het positieve, al is het maar beetje bij beetje opwaarts gevoerd wordt.

Enkele kenmerken van bezetenheid zijn:

Bezetenen beschikken over een abnormale fysieke kracht.

Ze hebben amper behoefte aan slaap, waardoor hun dagritme totaal verstoord is.

Ze gaan zich te buiten aan het verorberen van abnormale hoeveelheden voedsel of alcoholische dranken of willen zich steeds uitleven in seksuele handelingen en geweld.

Zij zijn degenen die soms discutereren met persoonlijkheden die voor ons onzichtbaar zijn.

Bestaan er geesten – spoken?

Zoals in de vorige onderwerpen, nemen we aan dat het leven niet stopt bij de dood. Wij leven aan de andere zijde verder met hetzelfde bewustzijn en gevoelsniveau in een geestelijk lichaam, wat een kopie is van ons huidig stoffelijk lichaam.

Met dit weten kunnen we het spoken of het waarnemen van geesten verklaren.

Degenen die spoken zijn meestal mensen die gestorven zijn onder enorme emotionele omstandigheden.

Die emoties zijn zo sterk geweest dat er op die plaats een gevoelsbeeld is ontstaan. Wanneer gevoelige mensen die plaatsen betreden of er een tijd vertoeven, kunnen zij al die emoties aanvoelen.

Als de omstandigheden daarbij dan optimaal zijn, donker en mistig, dan kunnen zij hen zelfs visueel waarnemen. Sommigen horen hun geschrei en geschreeuw in combinatie met eventuele klop geluiden.

Dus de oorzaak van alle spookverschijnselen heeft altijd te maken met emotionele gebeurtenissen uit het verleden.

Zij zijn meestal plaatsgebonden, een kamer, een ruimte, een huis.

Het kan ook zijn dat een overleden persoonlijkheid zich bewust blijft binden aan zijn vroeger bezit, dit met een grote emotionele kracht, waardoor hij/zij zich dan kan manifesteren.

Dit gebeurt door het maken van geluiden of door in te werken op materiële dingen, deze kunnen dan vallen of bewegen.

Deze spookgeesten krijgen hierbij de hulp van onbewuste entiteiten die hier op aarde ronddolen en die zich emotioneel binden en zich één voelen met dergelijke situaties.

Zij volgen de bevelen op van de meer bewuste geest om samen met hem of haar bijvoorbeeld stoelen of kasten te laten zweven of te verplaatsen, deuren plots te openen of dicht te gooien en nog vele andere gekke dingen.

Dit alles met als doel eventuele belagers door schrik te verjagen.

De sterkte van het spookverschijnsel hangt af van de kennis die de spokende persoonlijkheid heeft over dergelijke geestelijke wetten.

Hoe meer hij/zij daar bewust van is, hoe groter en sterker de verschijnselen zijn.

Waarom ervaren wij dat deze verschijnselen 's avonds of 's nachts sterker zijn? Of waarom zijn wij gevoeliger bij nacht en duisternis voor dergelijke zaken?

Dit komt omdat het zonlicht ons afschermt voor dergelijke ervaringen, zelfs het geluid tempert bij daglicht.

Het is wellicht daarom dat we onze gevoelens bij duisternis of 's nachts veel intenser ervaren en dat we liever 's avonds en 's nachts feesten dan overdag.

Sterven

Sterven is iets wonderlijks
doch is niet iets uitzonderlijks
het hoort bij de natuur

Een lichaam is slechts tijdelijk
verandert steeds geleidelijk
zelfs tot het laatste uur

De ziel die is van eeuwigheid
't bewustzijn kent noch uur noch tijd
gaat met ons mee zonder respijt

Doch eeuwige rust hoort er niet bij
Gods schepping die gaat nooit voorbij
de ziel blijft zich ontvouwen

Tot 't allerhoogste is bereikt
de Bron ons weer wordt toegereikt
waaruit we zijn ontsproten

Adriana

Waarom is men verslaafd aan drugs - drank - eten – seks?

Elk begin van verslaafdheid ligt altijd bij onszelf. Hetzij bewust of onbewust zijn we gestart met een bepaalde handeling die we veelvuldig hebben herhaald.

De meeste van die handelingen die tot verslaving leiden behoren tot de primaire behoeften, namelijk eten, drinken, seks of bewegen (sporten, dansen enz.). Andere zijn meestal ontstaan onder een maatschappelijke druk, invloed of modegewoontes.

Om nu achteraf te zeggen dat de oorzaak bij die ander lag, bij ouders, vrienden of werkmilieu; dat de omstandigheden net zo waren dat men niet anders kon; dat men geen neen kon zeggen tegen die of die, neen de oorzaak ligt bij onszelf. Wij kunnen steeds door onze vrije wil anders handelen dan datgene wat ons voorgehouden of opgedrongen wordt.

Aan elke handeling die men regelmatig herhaalt, kan men verslaafd worden doordat het veelvuldig uitvoeren ervan een soort automatisme wordt.

Vanuit het onderbewustzijn komt dan keer op keer een prikkel om deze handeling te herhalen, zelfs als deze schadelijk is voor de gezondheid.

Als men zoiets heeft opgebouwd, wordt het uiteindelijk een vaste gewoonte, dus een verslaving.

Wanneer we die niet dagelijks volgens eenzelfde patroon herhalen, merken we dat er lichamelijke en psychische prikkelingen ontstaan. Deze uiten zich in een sterk gevoel van dwang en lichamelijke ongemakken, die spontaan verdwijnen bij het uitvoeren van die handelingen.

Als we nu begrijpen hoe verslaafdheid werkt, wat de oorzaak ervan is, en we bouwen voldoende motivatie en wilskracht op, dan kunnen we die gewoontes ombuigen of veranderen.

Een grote hulptechniek hierbij is de hypnose of zelfhypnose.

Het wordt anders wanneer men bijvoorbeeld door drugs, drank of seks zijn eigen natuurlijke bescherming, zijn aura of energetisch veld beschadigd of verzwakt heeft.

Daardoor komt men open te staan voor de negatieve geesteswereld tijdens die genotsbelevingen. Zij wringen zich in je om mee te genieten van al dat lichamenlijk genot. Ook zetten zij je ertoe aan of dwingen je om die handelingen te herhalen. Hoe meer je deze herhaalt, hoe sterker de verslaving wordt, en hoe meer zij je in bezit kunnen nemen. Ze kunnen

zelfs zover gaan dat ze je dagbewustzijn volledig overheersen waardoor je niets meer te zeggen hebt, dan handelen en beslissen zij.

Ze kunnen ook je lichaam dwingen om andere negatieve genotshandelingen te laten beleven.

Ik weet dat sommige alcoholisten, druggebruikers, seks- en eetverslaafden deze aanwezigheid, deze duistere machten reeds hebben gevoeld.

Ze hebben ervaren dat ze hun eigen zelfcontrole verloren en dat ze onder invloed van iets, van een ander kwamen te staan.

Aan hen zou ik willen zeggen: besef dit goed, je drinkt en eet niet alleen of je zoekt niet alleen de roes van drugs, je bent niet alleen als jij je te buiten gaat aan seksuele handelingen.

Het herhalen van die handelingen is niet altijd alleen jouw schuld want zij overheersen en dwingen je. Overdenk dit alles nu eens goed en ga er tijdig tegenin.

Voor diegenen die zich reeds overheerst voelen, zoek hulp bij mensen die deze wereld kennen. Zij kunnen je daarbij helpen.

Vertel aan geliefden, aan degenen die om je geven, wat je ziet en voelt. Wees niet bang dat men zal denken dat je gek bent want dat is niet zo, die wereld bestaat echt en jij bent het die dit nu ervaart.

Geloof de stemmen niet die je hoort want zij zijn er alleen maar op uit om je te gebruiken, te misbruiken, om zich uit te leven. Dit alleen voor hun plezier en hun genot net zolang je voor hen van nut bent.

Voor degenen die rond deze mensen leven, begrijp wat er gebeurt want jullie kunnen als eerste opmerken dat hun persoonlijkheid verandert, dat ze nu bepaalde dingen doen die ze vroeger nooit deden. Het lijkt of je voor een vreemd iemand staat.

Voel, want deze donkere wereld is aan te voelen. Help of zoek hulp voor hen omdat zij het niet meer alleen aankunnen. Wees ervan overtuigd dat er vanuit de lichtwereld geesten zijn die je daarbij zullen en kunnen helpen.

Er zijn nog andere situaties waarin negatieve geesten zich proberen uit te leven of mensen proberen verslaafd te maken.

Bijvoorbeeld bij degenen die constant depressief en pessimistisch zijn in hun dagelijks leven. Zij wentelen zich in zelfbeklag en trekken daardoor gelijkvoelende negatieve geesten aan

Ook mensen die een diep verdriet beleven, door anderen aangedaan, zouden ervoor open kunnen staan, zeker wanneer er sprake is van haat- en wraakgevoelens.

Wanneer deze mensen, als een vorm van troost, zich volproppen met zoet, eten of drank, zal men vrij vlug kunnen spreken van een verslaafdheid.

Het is juist datgene wat die negatieve geesten willen beleven en de kans is dan vrij groot dat ze daardoor volledig onder hun invloed komen te staan.

Zo zijn er mensen die zich ziek of letterlijk dood eten of drinken, door een abnormale hoeveelheid alcoholische drank of voedsel te verorberen.

Velen zullen dit niet aanvaarden en niet kunnen geloven, maar is het dan zo onwaarschijnlijk?

Als we een leven na de dood kunnen aannemen, is het dan zo onvoorstelbaar dat degenen die nog aards gericht zijn, die al dat aardse genot moeten missen, zich aangetrokken voelen tot hen die dat genot beleven?

Merken we dan niet dat de hoeveelheden die door die mensen verbruikt worden, niet meer tot het normale behoren? Dat een normaal iemand dit zelfs niet verwerken kan?

Besef dat een andere wereld op je inwerkt. Maak je, met hulp van mensen die er kennis van hebben, vrij van deze wereld.

Bij weer anderen wekken ze bijvoorbeeld een zelfbeeld op van te dik zijn. Ook hier verstoren ze het dagbewustzijn van die persoon zodat die de eigen zelfcontrole verliest, waarna ze hun ziekelijke controle aan hen opleggen. Deze wordt dan ervaren als de eigen controle. Denk hier bijvoorbeeld maar aan mensen met anorexie.

Men laat hen, vanuit die duistere wereld, een spiegelbeeld ervaren van een veel te dik iemand, ondanks dat zij met eigen ogen hun uitgemergeld lichaam kunnen zien in de spiegel.

Het is enorm hoe de duistere geesteswereld kan inwerken op veel mensen in allerlei diverse toestanden.

Velen in onze huidige maatschappij ontkennen en verwerpen deze zienswijze nog volledig. Men vindt deze gedachte enkel nog terug bij de godsdiensten en kerken, maar degenen die dergelijke zaken gevoeld, gezien en meegemaakt hebben, weten wel beter.

Was het niet Christus zelf die keer op keer duivelen uitdreef?

Wat is autistisch zijn?

Kinderen die geboren worden met autistische kenmerken zijn een groot vraagteken voor de wetenschap omdat deze er nog altijd van uitgaat dat het leven eenmalig is.

Daardoor omschrijven zij autisme als het falen of niet goed functioneren van de hersenen.

Als ze de reïncarnatiegedachte zouden willen aannemen, konden ze de oorzaak hiervan terugvinden in een vorig leven, omdat deze mensen in hun vorig leven vreselijke emotionele toestanden hebben beleefd.

Zij hebben wellicht door een langdurige opsluiting in kerkers of vergeetputten een ellendig, langzaam levenseinde meegemaakt of hebben een leven lang onmenselijke behandelingen ondergaan of een leven van diepe ellende meegemaakt. Misschien waren zij langdurig opgesloten in de massa, zonder enig privé, of juist andersom, in grote eenzaamheid.

Zij beleefden wellicht een leven in menonwaardige omstandigheden die hen aan de rand van gek zijn hebben gebracht.

Is het dan zo onlogisch dat door dergelijke belevingen hun bewustzijn zich naar binnen heeft gekeerd om zichzelf af te schermen, om zichzelf niet te verliezen in leed en gekte?

Dat zij, om greep te houden op de tijd en hun leven, elk detail, elk hoorbaar, zichtbaar of tastbaar ding honderd of duizendmaal hebben bevoeld, bekeken of geteld?

Dat zij elk geluid hebben ontleed tot in het kleinste detail?

Dat al die zaken enorm belangrijk voor hen waren?

Dat ze zich steeds hebben verborgen, zich terugtrokken bij het minste of geringste dat het ritme van hun dag verstoorde?

Dat door het beleven van deze diepe ellende hun gevoelsleven zich volledig naar binnen heeft gekeerd en zich van de buitenwereld heeft afgesloten ter bescherming van zichzelf?

Door dit alles werd deze beschermde houding diep in hun gevoelsleven gebrand. Is het dan zo verwonderlijk dat deze gevoelens hen nog steeds overheersen bij het verkrijgen van een nieuw leven?

Wij allen dragen steeds onze beleefde gevoelservaringen mee naar een volgend leven.

Kijk eens met die ogen naar het gedrag en de reacties van je kinderen en je zult het merken.

Door nu in een harmonieuze en liefdevolle omgeving te leven, zal dit leven een basis verkrijgen om zich van deze gevoelens vrij te maken waardoor ze tot een normaal bestaan zullen komen.

Wat is schizofreen zijn?

Onder deze benaming klasseert de wetenschap allerlei psychische stoornissen, maar ik wil hier die mensen of kinderen omschrijven die een bewustzijn hebben dat lijkt te bestaan uit meerdere persoonlijkheden die zich apart of gezamenlijk kunnen manifesteren.

Daarbij merkt men deze symptomen meestal op bij emotionele gebeurtenissen of in omstandigheden die hen gevoelsmatig uit hun evenwicht brengen.

Dit verschijnsel wordt soms ook bestempeld als bezetenheid maar dit is het zeker niet.

Om dit te begrijpen moet men weer de reïncarnatiegedachte kunnen aannemen.

Elk mens heeft meerdere levens beleefd en in elk van die levens heeft hij/zij keer op keer een verschillende persoonlijkheid opgebouwd, zowel mannelijk als vrouwelijk.

Al die levens, al die persoonlijkheden met hun ervaringen zitten opgeslagen in het onderbewustzijn. In normale omstandigheden zijn deze verschillende persoonlijkheden bij iedereen volledig afgesloten van het dagbewustzijn.

In elk nieuw leven bouwt ieder van ons weer een persoonlijkheid op die alleen maar een binding heeft met één of twee van die persoonlijkheden uit

het onderbewustzijn. Het zijn die persoonlijkheden die bij iedereen de oorzaak zijn van karakter en gaven.

De definitieve afsluiting van al die andere persoonlijkheden vindt bij elk kind plaats om en nabij het vierde levensjaar.

Dit afsluiten gebeurt op een gewone en natuurlijke wijze. Wanneer nu het kind in de eerste vier levensjaren, gedurende een tijd, zeer sterke negatieve gevoelservaringen heeft gehad en deze kunnen ook ontstaan zijn in periodes van hoge koortsdromen, dan kan het zijn dat het afsluiten zich niet of niet volledig heeft voltrokken.

Het gevolg hiervan is dat meerdere persoonlijkheden zich, op een moment van emotionele spanningen, gezamenlijk of afzonderlijk kunnen manifesteren in het dagbewustzijn van het kind of de volwassene, dit voor de rest van hun leven.

Dus zij zullen zich op bepaalde emotionele momenten openbaren, maar het kan ook een constante aanwezigheid zijn.

Hierdoor kunnen er verschijnselen optreden zoals een meisje dat spreekt met een meer mannelijke stem of momenten van goed zien zonder bril daar waar de persoon er wel behoefte aan heeft.

Een wisselend uiten van totaal verschillende karakters of van vrouwelijke of mannelijke persoonlijkheden in een korte tijd, alsook het seksueel bewust zijn ondanks de zeer jonge leeftijd, zijn een deel van de vele mogelijke manifestaties die men dan kan waarnemen of aanvoelen. Men merkt keer op keer dat men voor een andere persoonlijkheid staat ondanks dat hun uiterlijk aanzicht nauwelijks of niet verandert.

Bestaan er geestelijke gaven?

Zoals bij het onderwerp bezetenheid en beïnvloeding nemen we aan dat er geen dood is en dat er een geesteswereld bestaat.

Hierdoor kun je begrijpen dat sommige overledenen zich als geest kunnen manifesteren en contact kunnen maken met aardse mensen wanneer die daarvoor de juiste eigenschappen en gevoeligheden hebben.

Vanuit die geesteswereld ontstaat de gave van helderziend-, helderhorend- en heldervoelendheid voor het echte medium, maar deze gaven blijven wel steeds in handen van lichtgeesten.

Mediums vindt men in het Westen. Ook in het Oosten beleeft men dergelijke geestelijke gaven, maar wel op een andere manier. Daar gebeurt het op eigen kracht, door eigen studie, zonder enig contact met lichtgeesten. Daar maken zij zich in vele levens de occulte wetten eigen, waardoor het uiteindelijk hun bezit wordt.

Dit is dan ook de reden waarom zij nooit het allerhoogste in die gave zullen en kunnen bereiken. Zij noemen zichzelf magiërs. Men kent hen daar als beoefenaars van witte of zwarte magie. De keuze die zij daarin gemaakt hebben, wordt duidelijk door het resultaat van hun handelen. De negatief ingestelde veroorzaakt ziekte, onderwerping, doden, terwijl de positief ingestelde, de mensen helpt en hun ziekten geneest.

Nu zijn er op aarde duizenden mensen die zichzelf medium noemen, maar zo 'n negennegentig procent van hen heeft geen enkele betekenis.

Het zijn in feite mensen die er alleen op uit zijn grof geld te verdienen aan de ellende van een ander of ze willen een bekendheid of beroemdheid worden.

Het echte medium vinden wij alleen terug in het Westen. Zij worden door hoge lichtgeesten benaderd omdat dit hun taak is, zij zijn hiervoor gereïncarneerd. Zij bezitten het gevoel ervoor en hebben afstemming op de lichtsferen. Zij zijn op het moment dat de gave zich manifesteert in feite bezeten door hogere lichtgeesten en deze lichtgeesten houden de gave in eigen handen.

Het zijn die mediums die de mensheid voor wonderen doen staan. Zij kunnen wijsheid en kennis brengen omdat zij al die kennis vanuit een hogere astrale wereld ontvangen en die mogen doorgeven.

Zij kunnen genezen daar waar het nodig is, zij mogen duivelen uitdrijven en zij kunnen, indien nodig, mensen verbinden met hun overleden geliefden. Wanneer die lichtgeesten, om welke reden dan ook, zich zouden

terugtrekken, dan zou die persoon, die eerst een groot medium was, plots over geen enkele gave meer beschikken.

Al de anderen, de zogenaamde mediums, zijn in het beste geval mensen die door hun gevoeligheid anderen kunnen aanvoelen of telepathisch hun gedachten kunnen opvangen.

Sommigen kunnen door hun gevoeligheid geestelijke persoonlijkheden aanvoelen, maar dat zijn dan meestal geesten die op aarde ronddolen of zich rondom levenden bevinden om met hen van stoffelijke geneugten mee te genieten. Door dit contact kunnen zij uitzonderlijk zinnige dingen aanvoelen of horen.

Maar meestal gaat dit alles door een bad van eigen fantasie en eigen interpretatie. Zo wordt de zogenaamde boodschap verwrongen en onjuist en heeft geen enkele betekenis.

De meest begaafden van dit soort mediums zijn de telepaten. Zij kunnen je gevoelens, gedachten, emoties opvangen en tegelijk je verwachtingen of verlangens.

Dit alles wordt in hun eigen hoofd omgezet als beeld of als stem. Zij kunnen uit je levensaura gevoelens, gedachten en gebeurtenissen halen die in het verleden hebben plaatsgevonden.

Door hun scherp aanvoelen kunnen ze van daaruit hun adviezen geven, maar ook hier zal dit nooit een zuivere boodschap zijn omdat het steeds beïnvloed of gefilterd wordt door hun eigen menselijke fantasie, beperkt door hun eigen gevoel.

Dus het overgrote deel van de zogenaamde mediums bezitten een natuurlijke gevoeligheid.

Waarschijnlijk is dit de reden waarom het meestal vrouwen zijn die dit beoefenen. Vrouwen functioneren meer vanuit hun voelen.

In hun gedachtewereld worden deze gevoelens omgezet in beelden, maar hierin worden ze beperkt tot alleen die beelden die ze in hun eigen onderbewustzijn hebben opgeslagen. Alles wordt op dat moment gemengd met hun fantasie in hun eigen gevoelstoestand en komen zo tot een uitspraak, een voorspelling.

Om deze zogenaamde boodschappen te verkrijgen, betaalt men dan meestal nog een flink bedrag. Het zijn deze mensen die het waarlijk mediumschap bespottelijk maken. Door hen haken velen af die op zoek waren en doordat men hen betrapt op leugens en bedrog, gelooft men niet meer in een leven na de dood.

Is zelfmoord een oplossing?

Mensen die het leven niet meer aankunnen en overwegen zichzelf te doden om zo aan alles een eind te kunnen maken, weten niet wat hen na de dood te wachten staat.

Om dit te begrijpen moeten ze beseffen dat het 'leven' niet te doden is.

Men kan wel zijn lichaam doden maar onze ziel en geest blijven bestaan.

Daarom is het belangrijk om te weten wat zelfdoding tot gevolg heeft.

De levensenergie, die elk mens bij zijn geboorte ontvangt, is en vormt een binding tussen de geest en het lichaam. Door zelfdoding verbreekt men deze binding niet, de geest blijft aan dat lichaam verbonden door de nog resterende levensenergie.

Dit gedurende het gehele verrottingsproces dat ongeveer een jaar duurt, net zolang tot het verteerd is waardoor de binding oplost.

Dus na hun dood kunnen zij van hun lichaam niet weg. Het fluïdekoord*, bestaande uit levensenergie, verbindt steeds het geesteslichaam met het lichaam dat een verrottingsproces ondergaat.

Omdat men zichzelf bewust van het lichaam heeft gescheiden, komt men na het verteren van het lichaam terecht in een lege tussenwereld, een eigen lege belevingswereld.

Men blijft in de aardse sfeer omdat de levensenergie aards is, waardoor de aarde de geest vasthoudt.

Contact maken met enig aards leven is niet mogelijk. Men kan alleen maar ronddolen in die eigen oneindige lege en koude tussenwereld net zolang tot de levensenergie is opgebruikt. Dit wil dus zeggen, als men voor honderd jaar levensenergie heeft meegekregen en men heeft op dertigjarige leeftijd zelfmoord gepleegd, dan beleeft men die tussentoestand zeventig jaar lang. Hierna komt men vrij en kan men overgaan naar een bestaanssfeer waar men in gevoel thuis hoort.

Pas dan staat men open voor een nieuwe incarnatie, een volgend leven, waarin men na het opgroeien weer dezelfde levensproblemen zal beleven.

Men is dan wel beschermd door deze negatieve gevoelservaring daar deze in het onderbewustzijn opgeslagen is. Daardoor zal men in volgende levens op andere wijzen handelen bij het niet aankunnen van gelijksoortige problemen.

Door zelfdoding ontvlucht men ook de wetmatigheden die men in zijn leven had moeten ondergaan. Door dit leven nu bewust te stoppen, heeft men zijn leerprocessen en de wetten van oorzaak en gevolg niet afgemaakt. Daardoor zal men in een volgend leven weer voor dezelfde problemen komen te staan, met daar bovenop het goedmaken van deze daad.

Wat er na de meeste zelfdodingen gebeurt, kunnen we als volgt samenvatten:

Men blijft bewust van zichzelf en van al zijn levensproblemen.

Men ondergaat in zijn bewustzijn een continu herbeleven van de daad met de daaraan gebonden emoties.

Men beleeft het verrotten of het verbranden van het lichaam, waarna men de resterende tijd die men nog aan levensenergie had, ronddoelt in een lege tussenwereld, een wereld die deels aards en deels geestelijk is.

Deze ervaring zal een diep gevoel nalaten in het onderbewustzijn zodat men in volgende levens nooit meer tot dezelfde daad zal overgaan, omdat deze beleefde gevoelens dan remmend werken.

Voor de nabestaanden is het zinvol hun gevoelens van liefde, begrip en vergeving naar hen toe te zenden.

Doordat zij nog gebonden zijn aan de aarde, voelen zij in hun koude bestaan jouw gevoelens als warmte aan en dit zal voor hen troostend en helend werken.

Deze wetmatigheid werkt niet voor kinderen die de puberteit nog niet hebben bereikt en voor hen die dit moeten beleven vanuit hun lotsbestemming.

* zie woordverklaring

Wat gebeurt er bij euthanasie?

Ook hier werken dezelfde wetten als bij zelfdoding, wanneer men er bewust voor kiest zijn leven te beëindigen door zich een dodend middel te laten toedienen.

Het gevolg hiervan is dat het lichaam wel zal sterven maar dat de geest van de gedode persoonlijkheid niet loskomt van het lichaam, omdat de levensenergie of het fluïdekoord niet verbroken is.

Ook hier zal de geest hetzelfde meemaken als hierboven beschreven is. De duur van deze toestand hangt ook hier af van de resterende levensenergie die er nog aanwezig is.

In deze gevallen kan dat kort zijn, maar toch beleven velen daardoor ook de verrotting en zeker de verbranding omdat die vrij snel volgt op het overlijden. Zij maken dit bewust mee met alle negatieve gevolgen van dien. Zij die nog een lange tijd te leven hadden komen, nadat het lichaam verteerd is, als bewust wakkere geest in een lege koude tussenwereld terecht. Een wereld die deels aards en deels geestelijk is. Zij dolen er hun resterende tijd als geest rond in eenzaamheid.

Zij die de opdracht geven hun leven te beëindigen als ze in een dementerende fase komen, zullen na de euthanasie in die tussenwereld weer over een normaal bewustzijn beschikken, waardoor ze dezelfde wetmatigheid bewust zullen ondergaan.

Ook voor degene die het leven van die persoon beëindigd heeft, zijn er gevolgen. Hij/zij zal, door de wet van oorzaak en gevolg, dit eens moeten goedmaken.

Hoe goed het ook bedoeld is, iemand doden heeft altijd gevolgen. Zij die voelend zijn kunnen dit bevestigen.

Wat gebeurt er bij abortus?

De meerderheid in onze maatschappij voelt aan dat het afbreken van een zwangerschap verkeerd is. Dit gevoel wordt gesteund door de onzekerheid die er onder wetenschappers leeft, zeker bij de vraagstelling "wanneer is het nu een mens, een kind"?

De wetenschap gaat ervan uit dat het bij elke geboorte om een totaal nieuw leven gaat. Zij menen te weten dat de foetus pas na de derde maand een bewustzijn krijgt, waardoor men het in de periode ervóór kan doden, dit zelfs zonder enige maatschappelijke wet te overtreden.

Maar veel vrouwen voelen dit anders aan, sommigen voelen reeds bij de conceptie aan dat ze een 'leven' ontvangen.

Hieruit zou men de vraag kunnen stellen: "mag het ooit en op welk tijdstip dan"?

Als we nu de reïncarnatiegedachte aannemen, zien we dat bij het samensmelten van een eicel met een zaadcel, één of meerdere zielen aangetrokken worden. Zij nemen als levensvonk bezit van die nieuwe cel.

Die ziel, of zielen in geval van een eeneiige tweeling, gaat over tot een stoffelijke werking, een opbouw, vanuit hun onderbewustzijn. Dit kunnen zij omdat de informatie van opbouw in het onderbewustzijn opgeslagen zit, dit door alle ervaringen die ze eens beleefd hebben in vele vorige levens.

De cellen gaan zich splitsen om door vermeerdering tot een lichaam te komen.

In de derde maand wordt de ziel wakker en ontstaat er een nieuw bewustzijn. Het lichaampje groeit verder en de verschillende organen worden afgewerkt tot het moment dat de baby wil geboren worden.

Tijdens die eerste drie maanden kan het gebeuren dat de vrouw een abnormale bloeding meemaakt, ondanks dat er met de foetus niets aan de hand is. Dit betreft dan een natuurlijke werking waarbij nog een ongeziene tweede, zelfs derde vrucht komt te sterven.

Dit omdat bij de bevruchting meerdere zielen kunnen aangetrokken worden.

Dus het menselijk leven ontstaat op het moment dat de ziel of het 'leven' indaalt in de samengesmolten ei-zaadcel.

Daardoor is het bewust afbreken van dit nieuw leven altijd doden, of anders gezegd het ontnemen van het stoffelijke leven voor die ziel, die persoonlijkheid, diegene die men gezamenlijk of alleen heeft aangetrokken. Door die daad komen er wetten in werking, wetten van karma en van oorzaak en gevolg.

Maar wanneer een abortus wordt uitgevoerd omdat er levensgevaar dreigt voor de moeder, dan overheerst hier de wet dat het bewustere leven niet moet sterven omwille van een leven dat nog geen dagbewustzijn bezit. Daardoor zijn er ook geen gevolgen te beleven.

Het gebeuren zelf heeft dan weer een reden. Het is wellicht een levensles voor de moeder.

Wie zijn onze kinderen?

Wie onze kinderen zijn, is hier en daar reeds aan bod gekomen in vorige onderwerpen. Om de reïncarnatiegedachte daarover te verduidelijken zetten we alles nog eens op een rijtje.

Toen jou en mijn kinderen geboren werden, verwelkomden wij geen nieuw leven maar wel zielen, die wij door een zekere wetmatigheid aantrokken. Ze kregen door ons een nieuw aards leven, waardoor zij verder konden in hun evolutie.

Want alle zielen, al dat 'leven', dus ook wij, zijn tot een zelfstandig bestaan gekomen bij de Big Bang, toen God zich als 'levend licht' splitste.

Eén van die astrale lichtkernen, Godsvonken, levensdeeltjes, was jouw kind, waren jij en ik, alle mensen.

In onze goddelijke oorsprong zit de stuwning om vanuit de onbewuste begintoestand, door vele levens en groeiprocessen heen, te evolueren naar een bewuste toestand. Een bestaan dat één is met onze oorsprong.

Dit geldt voor alle mensen.

Jouw kind kan een ziel zijn waarmee je in een vorig leven te maken had, of waarmee je misschien oorzaak en gevolg hebt opgebouwd.

Het kan ook zijn dat je met die ziel een liefdes- of familieband had, of iemand die je door de karmawet het leven moest geven.

Al deze verschillende mogelijkheden zijn enigszins aan te voelen of te herkennen door het gevoel dat er tussen jou en je kind is.

Een ziel uit een vorig leven wordt door jou zijn, jouw gevoelsleven, aangetrokken.

Zij komt vanuit de onbewuste astrale wereld tot je en kan al jaren tevoren bij je zijn. Het is door de nabijheid van die ziel dat je verlangen naar een kind ontstaat.

Op het moment waarop ei- en zaadcel zich verenigen, daalt de levensvonk van uw kind in die nieuwe cel af.

Het is de ziel of de levensvonk die vanuit de samengesmolten cel een nieuw lichaam zal opbouwen. Dit kan zij doordat ze alle stoffelijke ervaringen, qua opbouw, reeds bezit vanuit vorige levens.

De opbouw gebeurt weliswaar met de bouwstenen, de genen, het DNA van jullie beiden.

Aan het uiterlijk van je kind kun je zien bij wie van jullie de ziel, door de aantrekkingswet, reeds geruime tijd vertoefde.

Het innerlijke, de gevoelens, de positieve en negatieve karaktereigenschappen die de ziel reeds voor zijn komst bezat, zullen altijd in een zekere graad gelijk zijn aan één van jullie beiden, niet uit erfelijkheid maar door de wet van gelijkvoelenden die elkaar steeds aantrekken.

Het is juist daarom dat deze ziel, je kind, door jullie wordt aangetrokken.

Het is die persoonlijkheid die jullie verder kunnen helpen in zijn evolutie.

Het kan ook zijn dat je kind aan jou moet goedmaken, zodat je verder kunt groeien in levenswijsheid en liefde.

Daarom kunnen we, wanneer we meerdere kinderen hebben, de verscheidenheid in hun zijn opmerken en onze band met hen aanvoelen.

Het ene kind kan weer totaal anders zijn en aanvoelen dan het andere.

Dit alles komt door hun verleden, hun vorige levens die totaal anders waren dan die van broers of zussen.

De oorzaak van die onderliggende verschillen komt voor omdat er verschillende wetten hebben ingewerkt bij het aantrekken van die zielen.

Wij kunnen dus kinderen, zielen aantrekken omdat wij ze het leven moeten geven, wat men karma noemt.

Men kan ook kinderen aantrekken omdat zij bij ons passen door onze gevoelsgelijkheid wat men merkt door gelijksoortige gaven.

Of door de wetten van oorzaak en gevolg, om aan hen goed te maken of andersom.

Zelfs wanneer al deze wetten niet van toepassing zijn, kan men kinderen aantrekken.

Dit gebeurt dan meestal vanuit een sterk verlangen van de vrouw, vanuit haar moedergevoel, om leven, liefde te geven aan zielen die op een lichaam wachten.

Dit is dan meestal de reden waarom zij reïncarneren.

Nu zijn er mensen die kinderen aantrekken die vroeg sterven of lichamelijk en/of geestelijk gehandicapt zijn. Maar weet dat elke situatie die je als ouders overkomt, een toestand is waarmee jij kunt omgaan, omdat je hiervoor de liefde bezit om deze aan te kunnen.

Het kan ook zijn dat je dit moet beleven, maar ervaar dit nooit als straf, God straft niet, alles is een leerproces.

Dit blijkt uit de vele verhalen van mensen die iets dergelijks beleefd hebben.

Dus je kind is een ziel die door jou of jullie kan opgroeien in een aards bestaan. Het groeit op om tijdens zijn puberteitsjaren terug tot de persoonlijkheid, het bewustzijnsniveau te komen van het vorige leven.

Het is daarom dat velen zichzelf in die puberperiode verliezen of zichzelf juist gaan zoeken. Ze kunnen zich soms totaal afkeren van hun ouders en van hun normen en waarden die zij hun hebben aangeleerd. Datgene wat hen via de opvoeding is aangeleerd, wordt overboord gegooid.

Ze hebben hun eigen visie en willen tot een zelfstandig bestaan komen.

Dit alles komt voort vanuit hun vorig leven en bewustzijn, en het is vanaf dan dat ze verder kunnen groeien in hun eigen evolutie en leerproces. Ondanks alle goede bedoelingen kan men hen geen goede raad, geen enkele wijsheid uit eigen ervaringen meegeven.

Laat hen los, maar houd je deur open. Besef dat zij zichzelf levenswijsheid moeten eigen maken, op eigen benen moeten staan om verder te evolueren door het leven.

Waar komt een postnatale depressie vandaan?

Om te begrijpen waarom men na de geboorte van een gezonde baby in een depressie kan komen moet men kunnen aannemen dat een ziel, een kind in dit geval, reeds een eigen gevoelsbezit heeft opgebouwd in vorige levens.

Als het gevoelsniveau van dit kind nu hoger is dan die van de moeder wordt zij geleidelijk aan, tijdens de opbouw van de foetus, opgetrokken in een hogere gevoelsgraad een die gelijk is aan die van het kind.

Dit omdat ze samen een eenheid in het scheppen beleven.

Wanneer nu de geboorte plaats vindt, ervaart de moeder een plotselinge terugval in gevoel waardoor ze zich depressief gaat voelen.

Deze situatie zal men alleen ervaren bij het dragen van een kind met een hogere gevoelsgraad, bij gelijke of lagere gevoelsgraden ervaart men dit niet.

Ligt het aan mij dat mijn kind zo is?

Het zijn meestal de ouders die door de psychologen in de beklagdenbank gezet worden.

Is hun kind een homo, dan is hij te vaak verwend; is hij autistisch, dan is hij te weinig geknuffeld; is het een dief dan heeft hij/zij te weinig of te veel zakgeld gekregen. Zijn de kinderen op het verkeerde pad, crimineel of aan de drugs, steeds wijst men vooral met een beschuldigende vinger naar de moeder.

Deze mening komt voort uit het idee dat men elk kind kan vormen naar hetgeen men ervan wil maken.

Deze stelling wordt nu meer en meer losgelaten omdat men gemerkt heeft dat alle karaktertrekken reeds van bij de geboorte in het kind zitten.

De wetenschap schrijft dit toe aan het feit dat alles in de genen zit.

Indien zij echter de reïncarnatiegedachte konden aanvaarden dan konden zij de oorzaak van deze karaktertrekken terugvinden in vorige levens en zit

het dus niet in de genen maar in het onderbewuste. Het zijn net deze negatieve eigenschappen die de ziel nu in dit leven wil veranderen.

Dus de opvoeding van uw kind heeft maar een heel beperkte invloed op hun persoonlijkheid, maar hen geborgenheid en liefde geven, heeft wel degelijk een grote invloed op hen en verhoogt hun kansen om zichzelf in dit leven te veranderen.

Hoe ontstaat een eeneiige tweeling?

In tegenstelling tot bovenstaande, waar één ziel, één levensvonk, in een samengesmolten eicel en zaadcel indaalt, hebben we het nu over twee zielen die tegelijkertijd indalen. Ook drie, zelfs meerdere zielen kunnen tegelijkertijd aangetrokken worden. die door een splitsing van de eerste cel(len) tot een eigen stoffelijk bestaan komen.

Voor de wetenschap een raadsel, maar het gaat hier over zielen met een gelijke gevoelsgraad die een gelijke aantrekking beleven ten opzichte van de ouders.

Het is daarom dat die kinderen zich in gevoel met elkaar één voelen en dat er tussen hen een perfect begrip is.

Dit is ook aangetoond bij kinderen die door omstandigheden gescheiden zijn, zelfs bij hen die elk in een ander land, in totaal andere leefomstandigheden zijn opgevoed. Wanneer zij na dertig, veertig jaar elkaar voor het eerst ontmoeten, blijkt hun overeenkomst in voorkeur van kleding, voeding, ontspanning, gewoontes en woning alsook hun keuze van type partner, een heel sterke gelijkheid te hebben.

Eeneiige tweelingen lijken dus in gevoel één te zijn, maar in hun karaktertrekken of persoonlijke eigenschappen zullen ze toch verschillend zijn.

Wat op zich een bewijs is van het bestaan van reïncarnatie.

Waarom kan men kinderloos zijn?

Hoe groot de kindrewens ook is, soms lukt het niet om een kind te verwekken. Dit kan verschillende oorzaken hebben.

De reden hiervan kunnen lichamelijke afwijkingen zijn waardoor er geen bevruchting kan plaatshebben. De zaadcellen zijn niet beweeglijk genoeg of van slechte kwaliteit, de vrouwelijke eicel is niet voldoende uitgerijpt, het eitje blijft in de eileider steken of de baarmoeder is niet in optimale conditie.

Het kan ook een psychische oorzaak hebben. Allerlei doemgedachten, angsten en verkeerde verwachtingen kunnen een geestelijke, negatieve gevoelskracht opbouwen die het aantrekken van het ziertje verhindert.

Deze wordt dan door zo 'n gevoelens afgestoten, omdat de ziel die aantrokken wordt deze negatieve gevoelens niet bezit.

Wanneer men tot adoptie overgaat, verdwijnen vaak die gevoelens van angst en negativiteit, waardoor men nu wel kinderen kan verwekken.

Ook vindt er om de zeven jaar een lichamelijke verandering plaats. Hierdoor kunnen allerlei storingen verdwijnen waardoor men op latere leeftijd nog vruchtbaar kan zijn. Ook door de oudere leeftijd verkrijgt men een andere kijk op het leven, waardoor eventuele psychische oorzaken verdwijnen.

De oorzaak kan echter ook in vorige levens liggen. Om dit te kunnen aannemen, moeten we weer de reïncarnatiegedachte aanvaarden.

Wanneer men in vorige levens, en ik gebruik hier bewust de meervoudsvorm, geweld en bewust geen kinderen heeft gebaard, dit door allerlei voorbehoedsmiddelen, technieken of door een bewuste seksuele onthouding omwille van een opgelegde religieuze regel, heeft men dus bewust de natuurlijke wet van reïncarnatie niet willen beleven.

Door deze gevoelshouding van toen, worden de wetten van oorzaak en gevolg in werking gezet, waardoor het aantrekken van kinderen nu onmogelijk wordt.

Misschien zijn dat de mensen waarbij elke medische poging tot bevruchting mislukt. Aangezien ze nu in dit leven een innig verlangen hebben naar een kind en door het vele mislukken van allerlei pogingen dit gevoel nog eens versterkt wordt, komen ze daardoor in harmonie met de reïncarnatiewet en kunnen in een volgend leven kinderen baren.

Heeft God de ziekten geschapen?

Zijn ziekten nu door God gewild om mensen te straffen of om ons te doen lijden? Dit kunnen de gedachten zijn van hen die vaak ziek zijn of van degenen die vanaf hun geboorte ongeneeslijk ziek zijn.

Als we een éénmalig leven aannemen, dan zou dit een zeer grote onrechtvaardigheid zijn van onze schepper. Als we er echter van uitgaan dat reïncarnatie bestaat, komen we tegenover de wetten van oorzaak en gevolg te staan waarvan de oorzaak ligt bij allen die nu leven, maar evenzeer bij allen die ooit eens op aarde geleefd hebben.

Dit alles heeft te maken met de wetten van oorzaak en gevolg omdat ziekten en afwijkingen een gevolg zijn van onze handelingen uit het verleden, uit onze vorige levens.

Wij allen, zonder uitzondering, hebben ons in het vroegere pré-bestaan uitgeleefd. Stam tegen stam, oorlogen tussen verschillende rassen en volkeren. Dus de verschillende stoffelijke graden* zijn onderling in conflict geweest en hebben elkaar gedurende vele eeuwen verkracht.

Daardoor zijn de levensgraden vermengd met als gevolg dat er in het DNA foutieve overdrachten zijn ontstaan.

Zo zijn er stelselmatig verzwakkingen in het natuurlijke en machtige menselijk lichaam gekomen, waardoor wij nu al deze ziektes kennen.

Dat proces van afbraak gebeurde gedurende vele eeuwen voordat de eerste ziekteverschijnselen optraden.

Dus de oorsprong van ziektes ligt ver in ons verleden en het is niet alleen de schuld van degenen die vóór ons hebben geleefd, neen, want ook wij hebben in die vorige levens eraan deelgenomen.

Het is aan de wetenschap om dit in de toekomst te bevestigen of tegen te spreken.

Dus door de wet van oorzaak en gevolg ondergaan wij nu al die ziektes omdat wij er ooit eens zelf de oorzaak van waren.

Bovendien heeft de mens nu ook zijn natuurlijke selectie verloren doordat men, via de wetenschap, mensen met een zwak gestel in leven kan houden.

Wat heel goed is voor degenen die nu leven omdat zij daardoor in staat zijn een normaal leven te leiden en kinderen te krijgen.

Dit heeft echter tot gevolg dat zij aan hun kinderen een verzwakt of foutief lichaam doorgeven, waardoor er generatie na generatie een verzwakking van de mensheid plaats vindt.

*zie woordverklaring

CREMATIE

Wel modern maar 't voelt niet normaal
verstrooit op een wei lijkt nu zo banaal
't zachtjes aan vergaan is je niet gegeven
met die gedachte probeer ik nu te leven

Ik heb je laten verbranden zoals mijn huisvuil
we volgden de mode, nee voor ons geen kuil
en al was het wel op je eigen vraag
toch 'k heb een raar gevoel aan mijn maag

Ik hoop dat je het vuur niet zag
dat je in de kosmos te slapen lag
geen graf geen steen kan ik bewenen
je bent nu totaal voor mij verdwenen

Jaak

Is cremeren beter dan begraven?

Alles in de natuur beleeft een geleidelijke op- en afbouw, volgens bepaalde wetten. Dat we het afbreken van een lichaam kunnen versnellen door verbranding, door het op te lossen in zuren of andere chemische middelen of door het dieren te laten opeten, is ons waarschijnlijk wel bekend.

Is de manier van omgaan met dat dode lichaam van belang of zijn daar gevolgen aan verbonden?

Als de dood voor ons het werkelijke einde zou zijn, dan is dit totaal onbelangrijk, maar als er na de dood nog een bestaansvorm is, is het wel degelijk van belang.

Onze manier van omgaan met een overledene is voor de nabestaanden sowieso belangrijk. Het feit dat ook anderen eerbied en respect betonen aan de overledene, geeft aan de nabestaanden troost en steun in het verwerken van hun verdriet.

Dus de wijze waarop men afscheid neemt is voor de rouwenden belangrijk. Als we ervan uitgaan dat de dood niet het einde is, dat het 'leven' niet kan sterven, zien we dat er verschillende toestanden te beleven zijn na die stoffelijke dood.

Een eerste toestand komt voor bij degenen die nog niet rond zijn met hun stoffelijke kringloop, of zij die nog moeten reïncarneren om de karmawet te beleven.

Deze toestand bestaat uit het ondergaan van een totale onbewustheid, een soort van heel diepe slaap. Men gaat over tot eenzelfde bestaanstoestand als die van voor zijn geboorte, de levensvonk dus.

Een tweede toestand ontstaat als de persoon met alles rond is en dus bewust overgaat, waardoor hij/zij afstemt op een geestelijke bestaanswereld.

De ziel wordt nu aangetrokken naar een sfeer die gelijk is aan haar eigen gevoel.

Daar leeft zij samen verder met gelijkvoelenden in één sfeer.

De geestelijke persoonlijkheid wordt bij het sterven afgehaald door al dan niet bekende geesten die hen begeleiden naar hun afstemming.

Andere geesten maken de stervende vrij van de nog resterende levensenergie zodat deze niet verstorend kan werken. Toch heeft men altijd de vrije keuze om al dan niet met hen mee te gaan, waardoor men dan in de aardse sfeer blijft.

Dit kan gebeuren doordat men zijn lichaam of zijn bezit niet kan loslaten, of dat de binding met zijn geliefden nog zo sterk is waardoor men hen niet wil achterlaten.

Het kan ook zijn dat men door een te snelle dood volledig gedesoriënteerd en emotioneel overrompeld is.

Er zijn ook mensen die met hun dode lichaam verbonden willen blijven omdat ze onwetend zijn van hun toestand en zichzelf niet als overleden beschouwen. Zij kunnen als geest nog alles zien en horen.

Ze beleven dit wel vanuit een andere toestand, maar ze wanen of voelen zich niet dood. Ze denken alles te dromen of menen dat ze in een soort van coma verkeren.

Dit is te merken aan het dode lichaam omdat bij hen het afstervingsproces heel traag op gang komt, zelfs met een beperkte koeling. Het lijkt alsof ze slapen, sommigen hebben zelfs nog een blos op de wangen en er is geen echte lijkkleur.

Als geest binden zij zich met hun lichaam waardoor dit geestelijk gevoed wordt. Een begrafenisondernemer kan van dit fenomeen getuigen.

Als de familie of geliefden de datum van de crematie hebben vastgelegd, beleeft de overledene verschrikkelijke angsten, omdat hij/zij zich nog altijd één voelt met het lichaam.

Dit ondanks dat men de crematie zelf gewild heeft.

Heeft crematie gevolgen voor hen? Ja, dat kan. Dit gebeuren is te vergelijken met wat men ervaart onder hypnose. Wanneer men een persoon onder hypnose met een vinger aanraakt en men geeft daarbij de suggestie dat dit een gloeiende ijzeren baar is, dan zal die persoon de

verbrandingspijn ervaren en zal er zelfs een brandwond ontstaan omdat de geest dit ervaart als een werkelijkheid.

Zo 'n dergelijke toestand beleeft degene die zichzelf ziet verbranden, zij/hij ondergaat geestelijk, door eigen zelsuggestie, de pijn van de verbranding.

Verbranding heeft bovendien nog een negatief gevolg omwille van de te snelle en onnatuurlijke afbraak van het lichaam.

Na de dood gaan in het lichaam nog een aantal processen door, b.v. nagels en haren groeien verder, wat wil zeggen dat er maar een geleidelijke afbraak plaats vindt. Cellen na cellen lossen op, alles volgens een eigen wetmatigheid.

Het is tijdens die geleidelijke overgang dat er geestelijke energie, die in elke cel zit, vrij komt. Deze gaat dan normaal over naar het geestelijk lichaam, waardoor de opbouw ervan completer wordt.

Deze opbouw mist men door de verbranding omdat de cellenenergie mee verbruikt wordt in het verbrandingsproces. Hierdoor duurt de opbouw van het geestelijk lichaam heel lang en staat men eigenlijk stil in zijn nieuwe bestaanstoestand.

Maar ook hier is het gevoelsniveau van de persoonlijkheid van groot belang. Iemand die een hoge gevoelsgraad heeft en dus geestelijke kennis bezit, zal minder gevolgen ondervinden van de verbranding omdat de nodige energie, om een geestelijk lichaam op te bouwen, dan vanuit de kosmos wordt aangetrokken.

Dit alles lijkt vreemd maar als we weten dat alles bestaat uit energie, en dat ook wij één en al energie zijn, dan is het toch aan te nemen dat er veel wetmatigheden bestaan in al die energieën, en dat die, zoals alles in de kosmos, onderhevig zijn aan een harmonieuze Goddelijke kracht.

Wie is Christus – God?

Het beeld van de Christusfiguur dat ons door onze opvoeding is meegegeven, is dat van de enige zoon van God.

Hij kreeg van zijn Goddelijke vader de opdracht om onze zonden goed te maken, door hier op aarde het lijden op zich te nemen en zich te laten vermoorden. Deze daad gold dan als zoenoffer waardoor al onze zonden zouden vergeven zijn, ook de nog komende.

Dit was voor mij onbegrijpelijk en sprak mij niet aan. Wat me wel raakte, vond ik terug in de evangeliën ondanks dat die geselecteerd en tijdsgebonden vertaald zijn.

Daarin vond ik de uitspraken van Jezus waardoor ik een wet van liefde en van ons één zijn leerde kennen. De woorden zoals “bemin een ander zoals uzelf” en uitspraken die ons de bevestiging geven van het één zijn met Hem, en met alle andere mensen in God. Dit door de woorden “Wat ge aan een ander hebt gedaan dat hebt gij aan Mij gedaan”, “Ik en de Vader zijn één” en in het volgende: "Opdat zij allen één mogen zijn, net als gij Vader in eendracht zijt met mij en ik in eendracht met U ben."

Als gevolg van mijn zoeken in de esoterische boeken, hebben de woorden uit het Johannes evangelie, voor mij toch een diepere betekenis gekregen. Hierdoor is ook mijn Christusbeeld, gevormd in mijn opvoeding, totaal veranderd. Alles is mij nu veel duidelijker geworden.

In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was een God.

Deze was in het begin bij God. Alle dingen zijn door bemiddeling van hem ontstaan, en afgescheiden van hem is er zelfs niet één ding ontstaan.

Wat is ontstaan door bemiddeling van Hem was leven, en het leven was het licht der mensen. En het licht schijnt in de duisternis, maar de duisternis heeft het niet overweldigd.

Of een andere kerkelijke vertaling:

In het begin was het woord, en het woord was bij God, en het woord was God. Het was bij God in het begin

Alles is door Hem ontstaan en zonder Hem is niets ontstaan

In al wat bestond, was Hij het leven, en het leven was het licht der mensen.

Het licht schijnt in de duisternis, maar de duisternis nam het niet aan

Als we nu kijken naar het begrip en wijsheid, die ons zijn gegeven door degenen die nu in hogere geestelijke lichtsferen leven, een wijsheid die onder andere ook te vinden en neergeschreven is in de boeken van Jozef Rulof, kunnen we die uitspraak als volgt verstaan:

In de kracht, in de duisternis, in het niets dat er in het begin vóór ons ontstaan was, maar dat zelf geen begin heeft gekend, ontstond de wil, de gedachte om als 'leven', zich in 'licht' te manifesteren.

Daardoor ontstond er een dualiteit: licht en duisternis, vader en moederschap, beiden met dezelfde Goddelijke eigenschappen. Bij het volgroeien van dat 'licht' volgde een explosie, een splitsing, met name de 'Big Bang'. Het 'licht' is als gevolg hiervan omgezet in vloeibare half stoffelijke materie die in alle richtingen is uitgedijd, waardoor deze afkoelde.

Dit is het ontstaan van de kosmos met al het leven erin. Dat 'leven', dat bestond uit vele biljoenen astrale 'lichtvonken', zij zijn zich door hun polariteitseigenschappen die ze bezaten, met elkaar gaan delen.

Hierdoor is er een begin gemaakt van het stoffelijk leven, het begin van onze menselijke evolutie. Niet alle vonken zijn tegelijkertijd gestart met hun evolutie omdat het zelfstandig worden van die levensvonken ook niet in één keer gebeurd is, waardoor elke cel of vonk een eigen tijdsgebonden opbouw kende.

Die allereerste vonk, diegene die zich steeds in alle toestanden als eerste heeft kunnen manifesteren en evolueren, was de levensvonk die wij nu kennen als de Christus.

Hij was het die als eerste van één cel naar een dierlijke vorm is geëvolueerd en heeft uiteindelijk, door een verdere opbouw in veel levens, menselijke vormen en bewuste eigenschappen aangenomen.

Hij is het, die vanuit die toestand als eerste weer verder is kunnen overgaan naar andere geestelijke bestaanslevens, om na een evolutieproces in al die geestelijke levens over te gaan naar andere planeten in de kosmos, om die al evoluerend weer te bewonen.

Uiteindelijk heeft Hij zich, door zijn opgebouwd Goddelijk bewustzijn, het 'AL' eigen gemaakt. Van daaruit heeft Hij, bewust van ons allen één zijn, de taak opgevat om zijn kennis, zijn weg, het levensdoel op aarde te brengen. Dit door weer op aarde te reïncarneren en zo voor ons allen, door zijn boodschap, de mogelijkheid te scheppen om sneller geestelijk te kunnen evolueren.

Door zijn gebrachte kennis is er, voor degenen die Hem aanvaardden, een inzicht ontstaan waardoor ze opgetild werden vanuit een dierlijke onbewuste gevoelsgraad naar een geestelijke graad. Daardoor bereikten zij het einddoel hier op aarde, namelijk: het verkrijgen van het Christusbewustzijn.

Doordat Hij in alles de eerste was en als eerste bewust was, heeft Hij keer op keer elke bestaanswereld opgebouwd. Daardoor is Hij voor ons “de weg, de waarheid en het leven”.

Als men dit kan aanvaarden, dan kan men ook begrijpen dat Hij het grootste voorbeeld is van de reïncarnatiewet.

Hij heeft, net zoals wij, het aardse leven weer aangenomen door de stoffelijke wetten te beleven. Ook Hij heeft een lichaam moeten opbouwen in een moederschoot vanuit een bevruchte cel.

Wat is het doel van het leven?

Om het doel, het waarom van het leven te kunnen omschrijven, moeten we ons beginpunt en einddoel kennen. We gaan dus eerst op zoek naar onze oorsprong om van daaruit ons eindpunt te bepalen.

Door oude religieuze geschriften en de wetenschap weten we dat alles uit het niets, uit het voor ons geestelijk en onzichtbare is ontstaan.

Vanuit die donkere, levende energie ontstond er een zichtbare lichtende energie en bij het volgroeien van dat 'licht' is een explosie, een splitsing gebeurd, met name de 'Big Bang'.

Dat 'licht' is als gevolg hiervan omgezet in vloeibare half stoffelijke materie die in alle richtingen is uitgedijd waardoor deze afkoelde.

Door bepaalde wetmatigheden klonterde de materie zich samen groeiend tot planeten, sommige koelden af en andere gingen zich later als sterren manifesteren.

Als je kunt aanvaarden dat er in dat 'licht' ook biljoenen levensvonken* aanwezig waren, dat deze zich na de Big Bang in een tijdsgebonden volgorde op één bepaalde planeet ontwikkelden en zij onder gepaste omstandigheden tot een eerste bestaan als eencellig half stoffelijk leven kwamen, dit was de start van onze evolutie.

Laat ons nu de onzichtbare geestelijke donkerte of duisternis 'God' of 'leven' noemen. Dan beseffen we dat God het doel had om, door het dualiseren van zichzelf, een onbewust deel op te voeren tot een bewust Goddelijk deel, dit door een evolutieproces.

Want wij, alle levensvonken, waren in onbewuste toestand een deel van God. We zijn door Hem als zelfstandig leven afgesplitst bij de Big Bang met als einddoel volledig bewust terug te keren in God.

Dus de dualisatie ontstond vanuit de onzichtbare donkere Goddelijke energie naar zichtbare licht-energie. Datgene wat later na de Big Bang onze gekende kosmos is geworden met alle leven erin.

Vanuit de wetenschap weten we dat die dualiteit in heel de kosmos aanwezig is, er zijn sterren en donkere planeten elk met hun eigen tegengestelde polariteit. Er is een aantrekken en afstoten, een ontstaan en verdwijnen van planeten. Wanneer we op onze eigen planeet rondkijken, zien we dat er in de natuur in alles een dualiteit aanwezig is. In alle levensvormen vinden we het mannelijke en het vrouwelijke.

Doordat er in die eerste cellen ook een polariteit aanwezig was, konden deze cellen zich met elkaar verbinden. Dit kon echter alleen maar als beide cellen zich in een gelijke ontwikkelingsfase bevonden.

Dus door hen ontstond er een nieuwe bestaansmogelijkheid, een nieuwe stoffelijke cel die bezield kon worden door reïncarnerende lichtvonken. Wanneer deze cellen zich samen aan elkaar gedeeld hebben, stierven zij en hun zielen keerden terug naar de vonktoestand*, naar de mentale wereld*. Van daaruit konden zij op hun beurt een nieuwe ontstane stoffelijke cel bezielen. Het is op dát moment in onze evolutie dat de reïncarnatie van start is gegaan.

Als we nu weten dat alles voortkomt uit die kracht, die we God of 'leven' noemen, moeten we ook aannemen dat God diezelfde eigenschappen in zich heeft, namelijk het vader- en moederschap.

De bevestiging daarvan zien we duidelijk in zijn totale schepping: alles bezit die dualiteit. Door die dualiteit ontstaat ook beweging, verandering, werking en die werking veroorzaakt een evolueren. Dit gebeurt in de ordening van de kosmos maar ook in alle levensvormen.

Voor de bezielde levensvormen gebeurt dit door te sterven, en door telkens weer een nieuw geëvolueerde levensvorm aan te nemen. Dit kan door keer op keer een bevruchte eikel in een moederschoot te bezielen.

Wij herkennen dit in al wat leeft en sterft. Doordat alles een wet ondergaat om zich voort te planten tijdens het leven, zijn er steeds nieuwe geëvolueerde lichamen beschikbaar.

Als er nu voor elk nieuw leven telkens een nieuwe ziel zou moeten ontstaan om die levensvorm te bezielen, dan zou dat betekenen dat de stoffelijke vormen wél evolueren maar dat het 'leven', de ziel, dit niet zou doen. Dat zou betekenen dat er alleen een evolutie is naar de materie en dat er in de bezieling geen evolutie zou zijn.

Een tegenspraak hiervan vinden we terug in ons eigen leven. Ons lichaam veroudert en sterft maar ons bewustzijn, onze ziel is wel geëvolueerd tijdens dit leven.

Mag ik nu de conclusie trekken dat dualiteit de motor is om het 'leven', de ziel, te laten evolueren in gevoel en bewustzijn door verschillende levens heen en dat we hiervoor veel lichamen hebben en zullen ontvangen, alles met een bepaald einddoel.

Dit wetende kan ik ook concluderen dat het 'leven', de ziel, een onsterfelijke zelfstandigheid is, een deeltje van het geheel waaruit het is ontstaan en waartoe het behoort.

Het uiteindelijke doel van het leven is om terug te keren naar en in die eenheid van ons beginpunt, naar onze Bron, maar dan als 'bewust leven'. Dus als ziel met een door ervaring opgebouwd gevoel en bewustzijn, dat wat uiteindelijk gelijk is aan de eigenschappen van onze oorsprong.

Dit kan alleen als we alle ervaringen hebben beleefd in dualiteit, als man en als vrouw. Ook door veel verschillende levens heen in alle rassen en op de verschillende continenten dit in verschillende tijdperken.

Laat ons nu nog even terugkeren naar het beginstadium waar twee cellen zich gedeeld hebben. Zij worden tweelingzielen genoemd omdat zij zich aan elkaar op zielsniveau gedeeld hebben, waardoor ze beiden één zijn. Hun ziel verkreeg daardoor een werking, een evolutie in hun beide polariteiten, het mannelijke en vrouwelijke.

Dit herkennen we in elk mens, iedereen heeft die dualiteit in zich, het vrouwelijke en mannelijke en toch manifesteren zij zich in elk leven hetzelfde als man of als vrouw.

Verlangen en zoeken wij innerlijk niet steeds naar die andere ziel, naar dat andere deel van ons, om ons weer compleet en één te voelen?

Als we dit alles nu kunnen aanvaarden, ook dat we zullen evolueren naar dat Godsbewustzijn, of anders gezegd, naar het Christusbewustzijn, dan moeten we ook kunnen aannemen dat door het beleven van de aarde alleen, dit niet voldoende kan zijn om dat doel te bereiken.

Daarom is er, na het einde van de aardse kringloop, een geestelijke bestaanstoestand waar we als geest verder leven in het licht, waarin we verder evolueren in bewustzijn en liefde. Daarna gaan we over om verder te leven in fijnstoffelijke lichamen maar dan op andere planeten in de kosmos.

Daar zullen wij als mens in steeds hogere en fijnere levensvormen reïncarneren om verder te evolueren, om uiteindelijk over te gaan in het 'Al' waar we samen één zijn in en met God.

Of had je gedacht dat één leven op deze planeet aarde, op dit piepkleine bolletje in de kosmos, zou volstaan voor onze evolutie om in of bij God terug te keren?

*Zie woordverklaring

Bestaat er reïncarnatie?

De grootste wet in de natuur is de voortplantingswet. Door deze wet is er een stoffelijke evolutie in al wat leeft en daardoor ontstaat er voor alle levensvormen de mogelijkheid tot reïncarneren, wat voor de mens evolutie van de ziel betekent. Dus door de voortplantingswet hebben beide, lichaam en ziel, eenzelfde doel gehad.

Darwin had gelijk toen hij beweerde dat alles evolueert. Hij bekeek het echter alleen stoffelijk, naar de veranderingen die ontstonden zodat de soort kon overleven en zich kon voortplanten.

Hij had daarbij totaal geen oog voor het geestelijke, het 'leven' in alles. Voor hem was de oorzaak van die veranderingen evolutie maar hij kwam er niet achter wat dit werkelijk betekende of wat de reden ervan was.

We zien zelfs dat hoe minder bewustzijn er is in een bepaalde levensvorm, hoe gevarieerder soms de aanpassingen zijn. Kijk als voorbeeld maar eens naar de planten en bomen. Ondanks dat die geen echt bewustzijn hebben, vertonen die toch een verscheidenheid aan ingenieuze vormen, geuren, smaken en kleuren om zich te kunnen voortplanten en zich te beschermen. Zou de mens door zijn hoger bewustzijn, door zijn evolutie, niet een grotere mate aan uiterlijkheden, vormen en voortplantingsmogelijkheden moeten bezitten?

Of zou het kunnen dat het doel van de menselijke evolutie hoofdzakelijk bestaat om te evolueren naar ziel, naar bewustzijn, en maar heel beperkt naar het lichaam?

Wat voor nut zou de evolutie hebben als elk menselijk leven iedere keer definitief zou verdwijnen.

Dan zou het louter en alleen om de stof, het lichaam gaan dat een evolutie kent. Zou de evolutie voor mensen niet betekenen dat we telkens weer als leven, als ziel, terug kunnen reïncarneren in een nieuw stoffelijk geëvolueerd lichaam? Waarbij we alle beleefde ervaringen en gevoelens mee overdragen naar een volgend leven.

En dat alles wat we beleefd hebben is opgeslagen in het onderbewuste, waardoor het tot dat 'leven' blijft behoren.

Het idee dat de opgedane ervaringen aan de nakomelingen worden doorgegeven via de stoffelijke stelsels, de genen, het DNA, valt in het niet. Ten eerste omdat we weten dat de stoffelijke elementen uit het DNA zonder bezieling dood zijn.

Ten tweede omdat we weten dat bij de geboorte van een kind alle voortplantingscellen met hun genen en DNA 's reeds aanwezig zijn en dat onze DNA 's door omgevingsfactoren op korte termijn gewijzigd kunnen worden.

En wanneer de genen dan toch het sturingsmechanisme zouden zijn, waarom hebben wij mensen dan maar de helft van het aantal genen ten opzichte van een rijstkorrel?

Om reïncarnatie te begrijpen, moet men allereerst kunnen aannemen dat het 'leven', dat ieder van ons bezit, uniek is en niet kan sterven. Het manifesteert zich keer op keer weer stoffelijk door te reïncarneren in vele andere menselijke vormen. Dit in verschillende rassen, als vrouw en man.

Dit alles kan, omdat het dezelfde eigenschappen bezit als die Kracht waaruit het is afgesplitst en waarmee het één is, en steeds zal blijven, 'het eeuwige Goddelijk leven'.

Wat wel iedere keer wordt afgelegd is het omhulsel waarin dat 'leven' verbleef of gewoond heeft of gevangen zat.

Ons leven is niet toevallig ontstaan uit een paar chemische reacties of door bepaalde omstandigheden, maar door de geestelijke, voor ons onzichtbare, Goddelijke energie.

Bij de wetenschappelijke zoektocht van de mens naar het leven heeft deze het nog nooit kunnen zien of aantonen. Men heeft het ook nog nooit gevonden in al datgene wat men ontleed en onderzocht heeft.

Men kan alle elementen die in een graankorrel zitten perfect analyseren en deze in de juiste verhoudingen bijeenbrengen. Maar dit alles zal nooit tot groei en bloei komen omdat men het 'leven' er niet aan kan toevoegen.

Als we er nu vanuit gaan dat reïncarnatie niet bestaat, dat elk leven op zich een totaal nieuw leven is, iets wat pas geschapen is, dan komen we voor grote onrechtvaardigheid en ongelijkheid te staan, veroorzaakt door Diegene die elk nieuw leven zou geschapen hebben.

Een onrechtvaardigheid tegenover lichaam, ras, naar sekse of naar omstandigheden zoals de toestand, het tijdsmoment waarin men op de wereld geboren wordt. Of men al dan niet geboren wordt met eigenschappen of gaven, met voldoende verstandsvermogen of met ziektes en afwijkingen. Indien dit de waarheid zou zijn, dan vinden we er zeker geen God van harmonie en liefde in.

Als die disharmonie zou bestaan, dan zouden we die ook terug moeten vinden in zijn totale schepping wat wellicht en onherroepelijk zou leiden tot het instorten van de kosmos.

Als we echter de werkelijkheid, de reïncarnatie aannemen, dan herkennen we wel een God van harmonie, van rechtvaardigheid en van liefde.

Door te reïncarneren evolueert elk 'leven' iedere keer weer in een ander lichaam telkens met nieuwe kansen en mogelijkheden.

Hierdoor kunnen we alles goedmaken om uiteindelijk door al die beleefde levens en ervaringen te groeien naar ons innerlijk en uiteindelijk doel: één zijn met onze bron, in liefde en bewustzijn.

Laten we nu eens de rechtvaardigheid, de logica ten opzichte van de reïncarnatiegedachte op een rijtje zetten.

Door de reïncarnatiegedachte besef ik:

1. Dat er geen dood is, dat ik eeuwig leef, waardoor er een bestaansvorm is na de dood.
2. Dat ik het man en het vrouw zijn ten volle heb beleefd, wat ik in mezelf kan herkennen.
3. Dat wanneer ik mijn stoffelijke kringloop beleefd heb, ik in alle stoffelijke graden, in alle streken, op alle continenten heb geleefd.
4. Dat ik mijn verouderd, ziek of gehandicapt lichaam iedere keer afleg, om steeds een nieuw lichaam te krijgen.
5. Dat ik de fouten die ik ten opzichte van een ander heb gemaakt, kan en mag, maar ook moet goedmaken.
6. Dat ik het leven terug kan en moet geven aan diegene waarvan ik het ooit eens bewust of onbewust heb ontnomen en die nog afstemming heeft op de aarde.

7. Dat ik geliefden van nu en vroeger weer kan ontmoeten in een of ander leven.
8. Dat mijn ziel steeds de juiste mensen en omstandigheden aantrekt waardoor ik alle kansen krijg om verder te groeien in gevoel en bewustzijn.
9. Dat ik eens alle gevoelens die eigen zijn aan het leven zal mogen ervaren of reeds heb beleefd.
10. Dat ik mijn karaktereigenschappen, mijn gaven maar ook het negatieve in mij, zelf heb opgebouwd in vorige levens.
11. Dat mijn kind een ziel is dat ik een lichaam heb mogen geven omdat die persoonlijkheid bij ons hoort en wij ermee te maken hebben.
12. Dat elk van mijn kinderen een totaal verschillende persoonlijkheid is.
13. Dat de omstandigheden in mijn huidig leven voortkomen uit ervaringen en gevoelens die ik in vorige levens heb beleefd en dat de sturing van dit alles via mijn ziel vanuit mijn onderbewustzijn komt.
14. Dat er mensen met fobieën, angsten en seksuele eigenaardigheden zijn als gevolg van vorige levens.
15. Dat de oorzaak van geestesziekten en bezetenheid ligt bij degenen die na de dood verder leven in geestelijke duisternis.
16. Dat de oorzaak van homoseksualiteit ligt bij het meermalen beleven van levens met eenzelfde seksualiteit en dit tezamen met het verkrijgen van een hogere gevoelsgraad in die laatste levens. Alle vorige gevoelservaringen van die andere seksualiteit zijn daardoor niet meer aan te voelen. Hierdoor staat de persoonlijkheid in deze gevoelsgraad nu voor nieuwe ongekende gevoelens omdat die seksuele gevoelens uit hun laatste vorige levens hen nu nog overheersen.
17. Dat de bestaansoorzaak van geestelijk gehandicapten en van de zwakken van geest in vorige levens ligt.
18. Dat er een God van liefde en rechtvaardigheid is en dat Hij/Zij ons laat evolueren tot we het einddoel bereikt hebben.

Door de reïncarnatiegedachte begrijp ik nu de dingen die ik in het dagelijks leven opmerk:

- Ik kan nu begrijpen waarom ik bij het ontmoeten van vreemde mensen soms het gevoel krijg, hé het is net of ik die al jaren ken.
- Ik kan nu begrijpen waarom sommige kinderen botsen met hun ouders, zelfs vijandig worden, vooral in en na de puberteit.
- Ik kan nu begrijpen waarom de meeste meisjes spontaan met poppen en jongetjes indiaantje, ridder of soldaatje spelen
- Ik begrijp nu waarom er jonge kinderen zijn met uitzonderlijke talenten.
- Ik kan nu begrijpen waarom er mensen zijn die met hun seksualiteit in de knoop liggen, die zich als man vrouw voelen of andersom zich als vrouw man voelen en dat sommigen beide geslachten in zich voelen.
- Ik kan nu begrijpen dat door het moeten beleven van de reïncarnatiewet, er een sterkere voortplantingsdrift in de mens zit dan hetgeen wat we in de natuur opmerken.
- Ik kan nu begrijpen dat er kinderen zijn die van jongs af watervrees, hoogtevrees, claustrofobie, pleinvrees of vele andere angsten kunnen hebben.
- Ik kan nu begrijpen waarom er kinderen en volwassenen zijn die geen bloedige situaties kunnen aanzien, ondanks dat ze daar geen echte verklaring voor hebben.
- Ik kan nu begrijpen waarom er kinderen zijn die van jongs af geen bepaalde spijzen lusten, er zelfs een afkeer van hebben
- Ik kan nu begrijpen dat wanneer ik ergens voor de eerste keer kom, ik het gevoel krijg van hier ben ik eerder geweest, dit ken ik.
- Nu kan ik begrijpen waarom onze kinderen onderling verschillend zijn en dat er ook verschil in mijn gevoel is ten opzichte van hen.
- Ik kan nu kinderen begrijpen die autistisch zijn door hun beleefde toestanden in vorige levens.
- Ik kan nu begrijpen waarom er wetten zijn die ervoor zorgen dat we verliefd worden op iemand.

- Ik kan nu begrijpen waarom ieders leven en levenslot zo verschillend is.
- Ik begrijp nu de stervenden die zeggen dat er bekenden aanwezig zijn die hen komen ophalen.
- Nu kan ik begrijpen waarom iedereen naar zijn ideale levenspartner zoekt of waarom men een partner met een bepaald uiterlijk verkiest.
- Ik kan nu begrijpen waarom vrouwen een sterk verlangen hebben om kinderen te baren.
- Ik kan nu begrijpen dat er mensen zijn die stemmen horen, stemmen die hen stimuleren of dwingen om bepaalde zaken te doen.
- Ik kan nu begrijpen dat er mensen zijn die onder invloed staan van een geestelijk iemand die hen een massale hoeveelheid alcohol doet drinken, hen doet vreten, seks doet beleven tot in het abnormale of die hen dwingt tot een verslaafdheid.
- Ik begrijp nu dat er mensen zijn die door hun gevoeligheid een andere wereld kunnen aanvoelen, horen of zelfs zien, en dat zij daardoor alle realiteit kunnen verliezen waardoor ze opgenomen moeten worden in psychiatrische instellingen.

Het is nu misschien zinvol om opmerkingen en vragen die er steeds ten aanzien van de reïncarnatiegedachte zijn, eens op te sommen en ze proberen te beantwoorden.

1. *Waarom kan ik mij niets herinneren uit vorige levens?*
2. *Kan ik dan ook als dier terugkomen?*
3. *Moet ik dan alles terug leren?*
4. *Waarom vind ik de reïncarnatiegedachte niet terug in alle religies?*
5. *Wat is het doel van reïncarneren?*
6. *Ik heb toch een vrije wil? Ikzelf zal wel beslissen of ik al dan niet terug kom, en zeker hoe of waar.*

7. *Als reïncarnatie dan toch bestaat, kan ik me nu toch beter goed uitleven. Ik kan toch alles goedmaken in een volgend leven.*
8. *Wil dat zeggen dat ik aan alle mensen waarmee ik nu leef moet goedmaken?*
9. *Als ik dan toch terug moet komen wat is dan de tijd tussen twee levens? En is dat voor iedereen gelijk?*
10. *Waarom zijn er kinderen die vroeg, zelfs reeds in de moederschoot sterven?*
11. *Ik herken in onze kinderen toch vaardigheden en uiterlijke trekken die terug te vinden zijn in onze familie. Hoe kan het dat degene die we aantrekken dezelfde eigenschappen of vaardigheden heeft?*
12. *Is er wel een leven na de dood? En waarom nemen die dan geen contact met ons?*
13. *Is er een hemel en een hel met engelen en duivelen zoals sommige religies ons hebben aangeleerd?*
14. *Waarom neemt de wereldbevolking toe?*

Een mogelijk antwoord op de genummerde opmerkingen of vragen:

1) Waarom kan ik mij niets herinneren uit vorige levens?

Het beste antwoord vinden we terug in ons eigen leven. Is het niet zo dat we na een bepaalde periode zaken, gebeurtenissen vergeten. Misschien is vergeten wel een noodzaak. Als wij dit niet kunnen, als we alles bewust zouden onthouden, dan zou ons zenuwstelsel hieronder bezwijken en worden we wellicht gek.

Er zijn natuurlijk belangrijke gebeurtenissen die men levenslang onthoudt. Maar als men deze toetst aan ervaringen van anderen die hetzelfde beleefd hebben, dan zijn we verbaasd van het vele dat men vergeten is of wat men erbij heeft gefantaseerd.

Het vergeten is eigen aan de mens. In zijn slaap wordt alles, na een verwerkingsproces, in het onderbewustzijn opgeslagen waardoor men zich de meeste feiten niet meer kan herinneren. Na elke slaaperiode zakt dit dieper en dieper weg of het moeten feiten zijn die ons nog altijd in ons dagbewustzijn storen.

Tijdens de slaap zal je ziel door het onderbewustzijn deze gevoelens proberen te verwerken door je te laten dromen, om je zo in evenwicht te brengen.

Is het dan zo moeilijk om aan te nemen dat men in de dood, vóórdat de persoonlijkheid terug reïncarneert, een periode beleeft waar men in een heel diepe slaap komt?

Dit wetmatig gebeuren heeft als doel om het geheugen volledig leeg te maken zodat men een volgend leven als nieuw kan beginnen.

Dit geldt alléén voor de beleefde kennis en ervaringen uit het afgelegde leven, maar niet voor de beleefde gevoelens, de levenswijsheden, de eigenschappen of karaktertrekken.

Elke persoonlijkheid komt terug met het gevoelsniveau dat men heeft bereikt door vele levens heen, wat soms ook als karakter of gave wordt aangeduid.

Kinderen kunnen een gevoel hebben voor verschillende vormen van kunst of geboeid zijn door natuurwetenschappen. En zijn niet alle jongens strijders en de meeste meisjes kleine moeders vanaf hun peuterleeftijd?

Heeft niet elk kind aanleg of gevoel voor iets dat zijn broer of zus juist niet heeft? Als je dit alles bekijkt door de reïncarnatiebril, dan zul je dit opmerken.

Dat het niet in de genen zit, daar zijn voldoende bewijzen van te vinden bij eeneiige tweelingen of nog sterker bij Siamese tweelingen.

2) Kan ik dan ook als dier terugkomen?

Dit is een opvatting die in het Oosten te vinden is. Daar leefden de meeste mensen er maar op los, ondanks dat ze zich bewust waren van de reïncarnatiewet. Waarschijnlijk met het idee, ik zal of ik kan het wel in een volgend leven goedmaken.

Om te voorkomen dat die mensen meer en meer karma of oorzaak en gevolg zouden opstapelen, hebben hun geestelijke leiders de gedachte verspreid “als je leeft zoals een bepaald dier zal je ook als dat dier terug moeten komen”. Door deze schrikgedachte spoorde men hen aan om nu goed te leven.

Maar een mens kan en zal alleen reïncarneren als mens.

3) *Moet ik dan alles terug leren?*

Ja, alles wat te maken heeft met stoffelijke kennis. Al datgene waar gevoel aan de basis ligt, kan men vrij snel terug opbouwen omdat dit reeds in ons ligt als interesse of als gave.

Is het niet dank zij het lege bewustzijn bij het herboren worden, dat we in staat zijn om nieuwe stoffelijke kennis of andere inzichten aan te leren? Wanneer ons geheugen die dingen zou vasthouden uit vorige levens dan zou dit alleen maar storend en remmend werken.

4) *Waarom vind ik de reïncarnatiegedachte dan niet terug in alle religies?*

Buiten de oosterse godsdiensten vindt men bij de westerse denkrichtingen en religies de reïncarnatiegedachte verborgen terug, omdat de kerkelijke en wereldse leiders het moeilijk hadden met de wetmatigheid van reïncarnatie. De gedachte nu een belangrijk iemand te zijn en in een volgend leven misschien een bedelaar, ondermijnde hun maatschappelijke positie en gezag.

Men gebruikte voor hun volgelingen of onderdanen liever de schrik- en doemgedachte, door hen te vertellen dat zij na dit leven in een hel zouden terechtkomen waar zij eeuwig zouden branden als zij hun geboden of hun regels niet opvolgden. Dit gaf hun als leiders een machtspositie met alle mogelijke voorrechten.

Als we goed de Bijbel bestuderen, dan zien we een aantal teksten die ons alsnog verwijzen naar de reïncarnatiegedachte.

Matheus: 17 : 10

De discipelen legden hem de vraag voor: "Waarom zeggen de schriftgeleerden toch dat eerst Elia moet komen?" Hij gaf ten antwoord: "Elia komt inderdaad en zal alle dingen herstellen".

"Ik zeg u echter dat Elia reeds gekomen is, en zij hebben hem niet herkend, maar met hem hebben zij gedaan al wat zij wilden.

Zo staat ook de zoon des mensen van hun zijde lijden te wachten". Toen bemerkten de discipelen dat Hij hen over Johannes de Doper gesproken had.

Matheus: 11: 14

En indien gij het wilt aanvaarden: hijzelf is Elia die moet komen

Markus: 9: 12

Hij zei tot hen: "Elia komt ook eerst en herstelt alle dingen. Maar hoe kan er betreffende de Zoon des mensen geschreven staan dat hij veel lijden moet ondergaan en minderwaardig behandeld moet worden? Doch ik zeg u: Elia is reeds gekomen, en zij hebben met hem gedaan al wat zij wilden, zoals er over hem geschreven staat".

Johannes: 3 : 3

Jezus gaf hen ten antwoord: "Voorwaar voorwaar, ik zeg u: indien iemand niet wederom geboren wordt, kan hij het koninkrijk Gods niet zien".

Johannes: 9: 1

In het voorbijgaan nu zag hij een mens die blind was van zijn geboorte af. En zijn discipelen vroegen hem: "Rabbi, wie heeft gezondigd, deze man of zijn ouders, dat hij blind werd geboren".

Jezus antwoordde: "Noch deze man noch zijn ouders hebben gezondigd, maar het is geschied opdat de werken Gods in zijn geval openbaar gemaakt zouden worden".

Matheus: 16: 13 en Lukas: 8 : 18

Toen Jezus nu in de streken van Cesaréa was gekomen, stelde hij zijn discipelen de vraag: "Wie zeggen de mensen dat de Zoon des mensen is?" Zij zeiden: "Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia, weer anderen Jeremia of een van de profeten".

Markus: 8: 27

Onderweg vroeg hij zijn discipelen en zei tot hen: Wie zeggen de mensen dat ik ben? Zij zeiden tot hem: Johannes de Doper, en anderen: Elia, weer anderen: een van de profeten.

Nooit wijst Jezus zijn discipelen terecht in verband met de reïncarnatiegedachte van de mensen die een persoon linken aan een overleden persoon, het lijkt alsof het een algemeen gedachtegoed is.

Ook in de geschriften vóór Christus vinden we de reïncarnatiegedachte terug.

Bijvoorbeeld in de tiende verhandeling van het Corpus Hermeticum, onderwijst Hermes Tat over het wezen van de reïncarnatie:

"De menselijke ziel, voorwaar niet iedere, maar wel de vrome, is engelachtig en goddelijk. Als zo een ziel de goede strijd der godzaligheid gestreden heeft, dat is God kennen en geen mens leed aandoen, wordt zij geheel geest. Maar de onvrome ziel blijft wat zij is, zij straft zichzelf en zoekt weer een aards lichaam waarin zij kan incarneren. Dat moet dan wel een menselijk lichaam zijn, want een ander lichaam kan geen menselijke ziel bevatten.

Daarom jongen, als je God dankt, moet je bidden om een hoog bewustzijn te verkrijgen. Daar wordt een ziel bij een volgende incarnatie alleen maar beter van, slechter kan niet".

Nog een van de Hermetische definities:

"Zoals het lichaam pas uit de moederschoot komt als het volgroeid is. Zo ontvliedt de ziel het lichaam in de reeks incarnaties pas als zij volmaakt geworden is. En zoals het lichaam dat onvoldragen uit de moederschoot komt. Ondervoed en onvolgroeid is, zo is ook de ziel die onvolledig uit het lichaam heengaat, onvolkomen en heeft een nieuw lichaam nodig. De kennis van het zijn maakt de ziel voltooid. Zoals je de ziel behandelt tijdens het leven, in het lichaam, zo zal de ziel jouw behandelen, na je dood".

5) *Wat is het doel van reïncarneren?*

Het doel van reïncarneren is om door het beleven van heel veel verschillende levens hier op aarde, te evolueren van een instinctief dierlijk wezen met een Goddelijke ziel naar een geestelijk bewust wezen met dezelfde Goddelijke ziel. Een Goddelijke ziel die dan liefde en kennis bezit, hetgeen nodig is om verder te kunnen evolueren. Dit tot ze één is met allen en met haar oorsprong, waardoor men één zal zijn in en met God.

6) Ik heb toch een vrije wil? Ikzelf zal wel beslissen of ik terugkom, en zeker hoe of waar.

De reïncarnatiewet staat boven onze eigen bewuste vrije wil omdat onze ziel de keuze maakt voor haar evolutie en niet het bewustzijn. Zij zal ons datgene of diegene, die plaats of die omstandigheid doen aantrekken omdat we juist daar, met die mensen, op dat tijdstip te maken hebben waardoor we onze evolutie kunnen voortzetten.

Door de reïncarnatiewet zullen we de zeven stoffelijke graden moeten beleven. Hierna zullen we levens krijgen waarin we karma, oorzaak en gevolg moeten goedmaken. Er zijn mensen die denken dat ze, in een leven na de dood, de keuze kunnen maken om te reïncarneren bij diegene die zij verkiezen.

Of zij denken een bepaalde plaats of omstandigheden te kunnen kiezen maar niets is minder waar. Zelfs het niet willen reïncarneren bestaat niet.

Het is dus steeds onze eigen ziel die ons zal stuwen om nieuw leven, om dat soort van leven aan te trekken, waardoor we de kans krijgen verder te evolueren en onze fouten te herstellen of goed te maken.

7) Als de reïncarnatie dan toch bestaat, kan ik me nu toch beter goed uitleven. Ik kan toch alles goedmaken in een volgend leven.

Inderdaad, tijdens het beleven van de stoffelijke opbouw in de zeven stoffelijke graden, kon men dit doen, maar daardoor had men een stilstand in zijn evolutie. Hierdoor kreeg men een enorme opeenstapeling van karma en oorzaak en gevolg, waar men nu voor staat om het goed te maken.

Als men kan inzien hoe zwaar en moeilijk karmalevens kunnen zijn, zeker als zij daar bovenop door hun onwetendheid nog steeds de dingen niet goed aanpakken, dan wordt hun leven een aardse hel.

8) Wil dat dan zeggen dat ik aan alle mensen waarmee ik nu leef moet goedmaken?

Neen gelukkig niet, er zijn waarschijnlijk mensen bij waarmee je ooit een liefdesband of vriendschap hebt gehad. Er zijn ook situaties waar het om puur dienen gaat. Bijvoorbeeld moeders die kinderen aantrekken omdat zij hen vanuit hun liefde een leven willen geven en zij nu dat leven willen dienen in zijn evolutie.

De kans is zeer groot dat je hebt goed te maken aan degene die je hebt aangetrokken, hetzij je levenspartner of kind(eren), familie en zelfs diegene die je blijkbaar toevallig ontmoet op je levensweg.

Alleen ons gevoel kan ons hierin soms een antwoord geven.

9) Als ik dan toch terug moet komen wat is dan de tijd tussen twee levens in? En is dat voor iedereen gelijk?

Deze tussentijd is niet voor iedereen gelijk, dat hangt onder andere af van het laatste beleefde leven. Is dit leven een van grote emotionele belevenissen geweest, dan zal je ziel na de dood net zolang in een slaaptoestand verblijven totdat de beleefde emoties in harmonie zijn gekomen en alles in het onderbewustzijn is opgeslagen.

Ook is de tussentijd veel langer voor degenen die hun leven hebben beleefd zonder kinderen te verwekken. Zij die dus bewust en gewild niet hebben deelgenomen aan de reïncarnatiewet. Hierdoor gaan andere zielen die wel deel hebben genomen aan die wet, hen voor in het verkrijgen van een nieuw leven.

De minimumtijd om te reïncarneren is volgens de boeken van Jozef Rulof zeven uur en daarentegen kan het voor anderen eeuwen duren.

10) Waarom zijn er dan kinderen die vroeg, zelfs reeds in de moederschoot sterven?

Het vroege sterven van kinderen heeft deels te maken met de levensomstandigheden waarin ze verkeren, zowel vroeger als nu. Een slechte hygiëne, gebrekkige medische kennis of door ziekten zoals aids die overgaan van moeder op kind.

Maar er zijn natuurlijk ook geestelijke wetten die met het sterven van jonge kinderen te maken hebben, onder andere de wet van oorzaak en gevolg.

Of omdat die jonge levens een geestelijk doel of betekenis hebben om vrij vroeg naar de geesteswereld terug te keren.

11) Ik herken in onze kinderen toch vaardigheden en uiterlijke trekken die terug te vinden zijn in onze familie. Hoe kan het dan zijn dat degene die we aantrekken dezelfde eigenschappen en vaardigheden heeft?

Als we over het uiterlijk spreken, dan is de ziel die aangetrokken werd reeds gedurende een lange tijd bij diegene die ermee te maken had en die ziel kwam, via die persoon, tot eenheid in die samengesmolten ei-zaadcel. Daardoor zijn het de genen van die persoon die het overwicht geven aan het uiterlijk.

Als het kind geen uiterlijke trekken van beiden heeft, en er is geen sprake van een andere relatie, dan is de karmawet hier niet van toepassing.

Het kind kan dan het uiterlijk hebben van een van de vele voorouders.

De wet die zielen met gelijke gevoelens doet aantrekken, zal ook in deze situatie werken.

Dus de zielen die aangetrokken worden, zijn diegenen die afstemmen op bepaalde gevoelens en gaven die in die familie aanwezig zijn en waarmee men toch te maken heeft. Het kind zal natuurlijk ook tijdens zijn jonge leven zaken aanleren die eigen zijn aan die familie.

12) Is er wel een leven na de dood? En waarom nemen die dan geen contact met ons?

Hier wil ik niet de vele verhalen over de bijna-doodervaringen aanhalen, omdat men nooit echt kan aantonen dat deze waar zijn.

Ook wil ik niet verwijzen naar boodschappen die mediums brengen. Dit om de eenvoudige reden dat er al zoveel gelogen en bedrogen werd en wordt in deze zaken.

Ik vind dat iedereen met zijn eigen gevoel en ervaring moet uitmaken of die wereld wel of niet bestaat en hopelijk doet men dit grondig en zonder voorbehoud.

Er zijn mensen die terughoudend, zelfs ongelovig tegenover het bestaan van een geesteswereld stonden en die na het beleven van een buitengewone ervaring, het met vuur en passie aan Jan en alleman wilden vertellen.

Wanneer iemand zo 'n speciale en buitengewone ervaring heeft beleefd, verzwijgt men dit soms angstvallig voor de buitenwereld, omdat men niet als gek wil overkomen.

Ik hoop echter dat iedereen één keer in zijn leven een dergelijke ervaring mag meemaken omdat alleen zo 'n ervaring overtuigt.

Het zijn zeker niet alleen de religies die over dergelijke ervaringen spreken. Toch blijft deze wereld voor de meesten onzichtbaar en onbereikbaar omdat deze de tegenpool is van het aardse leven.

Omdat die twee werelden, de stoffelijke en de geestelijke, tegenpolen zijn van elkaar, kunnen alleen zij die bepaalde eigenschappen hebben, of degenen die in een bepaalde gevoelstoestand verkeren, een contact ervaren met de geesteswereld.

Een raakpunt met die wereld kan iedereen beleven op het moment van ontwaken of op het moment juist voordat de slaap intreedt. De geesteswereld kan op die momenten ook boodschappen doorgeven.

Dit gebeurt dan tijdens een soort droom, dromen die dan later blijken uit te komen. Contacten met die wereld zijn meestal dromen die zo 'n sterke ervaring geven, dat deze ons steeds bijblijven.

Men kan ook de geesteswereld ervaren wanneer het lichaam onder invloed is van koorts, alcohol of drugs. Hier is het dan meestal niet de positieve wereld waar we voor openstaan.

Een opsomming van mensen die voor deze wereld kunnen openstaan zijn: kinderen, zieken, mensen met een bepaalde gevoelsgraad, mensen die gedrogeerd of dronken zijn, mensen die stervend zijn.

Ook het hoofdstuk bezetenheid getuigt van die wereld.

13) Is er een hemel en een hel, met engelen en duivelen, zoals sommige religies ons hebben aangeleerd?

Als men kan aannemen dat er een bestaan is na de dood, dan kan dit bestaan niet zo totaal anders zijn dan hetgeen we hier op aarde kennen.

De mensen die een bewust stervensproces beleven zouden dan in een totaal gedesoriënteerde toestand komen.

De mens die sterft gaat ofwel naar een onbewuste toestand, een soort diepe slaap om van daaruit te kunnen reïncarneren of men gaat over naar een bewuste toestand. Een toestand, een sfeer die gelijk is aan hun gevoelsniveau, omdat gelijke gevoelens (zoals op aarde) elkaar aantrekken.

Dus wanneer zij een slecht leven geleid hebben dan gaan zij naar een duistere sfeer, omdat zij nog geen innerlijk licht bezitten. Daar zijn ze samen met alle gelijk negatief voelende geesten, door bepaalde religies duivelen of demonen genoemd. Hun sfeer noemt men de hel.

Ook wordt de naam hemelen gebruikt, dat is dan de sfeer van diegenen die licht en liefde bezitten. Zij worden engelen genoemd.

In die duistere en lichtsferen zijn er telkens zeven graden te beleven. Vanuit beide toestanden, de hemel en de hel, kunnen die geesten zich met de aarde verbinden om daar de mens te beïnvloeden, hetzij in het goede of in het slechte.

14) Waarom neemt de wereldbevolking toe?

Dit komt omdat er vele miljarden zielen steeds terug moeten reïncarneren op aarde om al hun karma's te beleven en de wet van oorzaak en gevolg te ondergaan. Bovenop dit aantal komen de vele miljarden die nog aan hun stoffelijke kringloop bezig zijn en de nog vele miljarden die aan het aardse leven moeten beginnen.

Men moet ook weten dat er reeds vele honderden miljarden zielen de aarde beleefd hebben, die zullen hier niet meer reïncarneren maar hun evolutie verder zetten in de kosmos. Ook in het 'Al' zijn er reeds ontelbare zielen

ALS DE ZIEL ONTWAAKT

Als de ziel ontwaakt en bruist van 't leven
haar oerdriften hun kracht beleven
nog ingesteld op haat, hartstocht en geweld
zit zij nog vast aan d' aarde

Het oerinstinct dat gaat ontluiken
wordt ingezet om te misbruiken
Zo scheidt zij het ene karma na het andere
dat slechts na heel veel levens gaat veranderen

Diezelfde oerdrift stuwt haar omhoog
want haar oorsprong kan ze niet vergeten
Het onbewuste wordt bewust
haar karma's worden uitgeblust

Zij voelt wat echte liefde is
Wil voor haar medemensen zorgen
Zo scheidt zij voor haar eigen zelf
een toekomst in Gods hand geborgen

Adriana

Nawoord

Dit boek heeft geenszins de bedoeling jou als lezer een geloof op te dringen. Iets geloven is altijd de vermeende waarheid van een ander aannemen, en dit geeft voor jezelf geen enkel geestelijk bezit. Hopelijk zet dit boek je aan tot nadenken over dergelijke levensvragen. Ieder mens moet, door een eigen denkproces, een weten opbouwen wat dan door zijn gevoel gecorrigeerd, aanvaard of verworpen zal worden.

Dit kan alleen maar door open te staan voor alle mogelijke geloven en denkrichtingen, zonder vooroordelen. Ook vooral door zichzelf te leren kennen en zijn kennis steeds af te wegen aan het werkelijke leven, met als middelpunt het gevoel.

Dat het eigen weten, dus het bewustzijn en het gevoel, verandert in de loop der jaren, is een logisch en wenselijk gevolg van ons groeiproces. Zij die dit niet ervaren, staan wellicht stil. Zijn zij de levende doden?

Als we ervan uitgaan dat we een deeltje van dat Goddelijk leven zijn, dan kunnen we misschien aannemen dat er in onze ziel een blauwdruk zit. Een nog onbewust weten, van datgene wat we door het beleven van verschillende levens wakker kunnen maken. Deze gedachte wordt ons bevestigd door velen die voor ons leefden.

Telkens wanneer wij een deeltje van dat innerlijk weten bewust maken, overkomt ons een gelukkig vreugdegevoel.

Hopelijk mag jij ook een dergelijke ervaring beleven, want dit geeft een bevestigend gevoel dat het om de 'Waarheid' gaat.

In de overtuiging dat er in elk mens een Goddelijke kern leeft die ieder van ons stuwt tot zelfontwaking en evolutie, wil ik dit boek graag afsluiten en dank hierbij allen die eraan hebben meegewerkt.

Jaak D.B

Ik zocht God

Ik zocht God
en vond mijn eeuwige ik

Mijn ik gesmeed
door vele levens heen

Onbewust licht
gevangen in gestold licht

Door natuur gespeend
kosmisch gebouwd

Verduisterd licht
door onwetendheid

Gewassen in alle menselijke gevoelens

Deed mijn ik groeien
over duisternis heen

Zoekend denkend
wakkerde ik mijn licht aan

De dood is gestorven
't leven kwam er aan

Mijn ik gekend heb ik
mijn God gevonden

Jaak

Woordverklaring:

Astrale wereld: Is de toestand van voor de schepping

Aura: Is een energieveld dat rond ieder levend wezen aanwezig is. Deze is voelbaar wanneer iemand te dicht tegen je aan staat of wanneer je vlak voor het inslapen, als de aura is uitgedijd, je het gevoel krijgt in een put te vallen ten gevolge van de aura die zich samentrekt.

Bewuste toestand: Een toestand waarin men wakker is.

Één zijn: Oplossen in één bewustzijn, in één gevoel en zich toch apart weten

Fluidekoord / het levenskoord: De energieverbinding die ontstaat wanneer men als geest het lichaam verlaat. Als deze breekt dan volgt daarop de dood.

Geest: Het bewustzijn dat in één leven is opgebouwd of dat bereikt is in een leven na de dood.

Gevoelsevolutie: Het opbouwen van de zeven verschillende gevoelsgraden

Gevoelsgraden: er zijn 7 verschillende graden zie blz.16

Godsvonk: Is de zielstoestand die ontstaan is vlak na de Big Bang

Karma: is een wet die ons het leven doet teruggeven aan diegenen die nog afstemming op de aarde hebben, waarvan wij het leven eens bewust of onbewust ontnomen hebben.

'Leven': Is ziel, de Godsvonk omdat dit alles een deeltje is van God. Levensdeeltjes: Godsvonken, zielen, lichtdeeltjes.

Levensdeeltjes: Godsvonken, zielen, lichtdeeltjes

Levensenergie: Is de aanwezige energie die bij de geboorte van een mens meegegeven is. Deze energie geeft aan hoe lang men kan leven. Ook wel ki, chi, prana, universele levenskracht genoemd.

Levensvonken: Deeltjes van het grote geheel God, wat gelijk is aan deeltjes van het leven.

Lichtdeeltjes: Vonkentoestand in onbewuste toestand na de dood vóór het reïncarneren.

Oorzaak en gevolg: Is een wet waardoor datgene wat we een ander hebben aangedaan, in een volgend leven moeten goedmaken. En wanneer we een verkeerde daad niet als fout konden aanvoelen, kan het zijn dat we deze in een volgend leven zelf te beleven krijgen om dit gevoel aan den lijve te ondervinden en daardoor te leren kennen.

Stoffelijke graden / kringloop: De verschillende volkeren, rassen en plaatsen die men in de tijd als mens beleeft om alles van de aarde te leren kennen.

Tweelingziel: Is degene die tegelijkertijd met ons ontstaan is en waarmee we ons in de beginfase van de schepping gedeeld hebben.

Vonktoestand: Is de toestand die men na de dood kan beleven, zij is gelijk aan onze begintoestand na de Big Bang

Ziel / onderbewustzijn: Godsdeeltje / met alle gevoelens, kennis en belevenissen

